
БИЕНАЛЕ

**ФАНТ
АСТИ
КЕ2025**

BIENNIALE
OF FANTASY
ART 2025

БИЕНАЛЕ
**ФАНТ
АСТИ
КЕ**2025

BIENNALE OF
FANTASY ART 2025

Београд 2025.
Belgrade 2025

Издавач: Фондација Михајловић – Феникс
Превод: Сандра Гагић
Фотографије: Фото-студио Влада Поповић
Дизајн: Ивана Милановић – OpenType Studio
Штампа: BiroGraf
Тираж: 500

ФОНДАЦИЈА
МИХАЈЛОВИЋ
ФЕНИКС

Коларчева Задужбина
13. септембар – 12. октобар 2025.

Студентски трг 5
Београд

Модерна галерија Ваљево
06. децембар 2025 – 31. јануар 2026.

Бука Караџића 11
Ваљево

office.bijenale@gmail.com

www.bijenalefantastike.rs

/biennale_of_fantasyart

БІЕННАЛЕ

BIENNALE

САДРЖАЈ

TABLE OF CONTENTS

8	Уводна реч: Фондација Михајловић Феникс Mihajlović Phoenix Foundation – Introductory Speech
10	Реч критичара Ђорђа Кадиевића – Пророчанска интуиција The Review by Critic Đorđe Kadijević – <i>Prophetic Intuition</i>
14	Награда гран-при – Саопштење жирија Grand Prix Award – Jury Statement
16	Награда Перспектива – Саопштење жирија Perspective Award – Jury Statement
20	Награда за животно дело – Саопштење жирија Lifetime Achievement Award – Jury Statement
24	Гостујући уметници Guest Artists
28	Жири 3. Бијенала Фантастике Jury of the 3 rd Biennale of Fantasy Art
36	Реч критичара Горана М. Јанићијевића – Из дубине света The Review by Critic Goran M. Janićijević – <i>From the Depth of the World</i>
50	Одабрана уметничка дела III Бијенала фантастике Selected Artworks of the 3 rd Biennale of Fantasy Art
105	Пријатељи Бијенала Фантастике Friends of the Biennale of Fantasy Art

ФОНДАЦИЈА МИХАЈЛОВИЋ ФЕНИКС

ПОКРОВИТЕЉ БИЈЕНАЛА
ФАНТАСТИКЕ 2025.

Уважени поштоваоци фантастике,

Пред вама је каталог трећег Бијенала фантастике у којем можете видети 33 дела изабраних уметника и прочитати два текста знаменитих српских историчара уметности. Почевши од 2021. године, све је бројнији тим окупљен око фестивала који организујемо, као што је све већи и ентузијазам који нас повезује. Показало се да је наш регион плодно тле за све што је необично, а уједно и необично добро, па тако и за сликарство фантастике које негује фигурацију, техничко мајсторство, измишљене светове и сложену симболику.

Свако Бијенале имало је свој посебан печат, неку новину по којој ће се памтити. Осим нових имена ликовне сцене Србије и региона, као и нових гостујућих уметника, ове године можемо посебно бити поносни што ће баш ова манифестација отворити нови простор Коларчеве галерије.

Поведени примером Илије М. Коларца, у чијој задужбини већ трећи пут организујемо Бијенале фантастике, одлучили смо да наставимо његовим трагом у настојању давања доприноса култури своје земље. Кад већ нисмо у прилици да поклонимо свом народу величанствено здање попут Коларчеве задужбине, искористили смо могућности и стручно искуство своје породичне грађевинске фирме Градинг да адаптирамо магацинске просторије у сутерену здања и да тако удвостручимо капацитет галерије на Студентском тргу, која спада у водеће на београдској ликовној сцени. Управа Коларца је Фондацији Михајловић – Феникс уступила редован излагачки термин препознајући значај њених доприноса. Захваљујући томе ћемо сваке године, а не само сваке друге као до сада, моћи да организујемо нови изазов за савремене ликовне уметнике у сарадњи са еминентним историчарима уметности, професорима уметничких факултета, критичарима и колекционарима.

Повезали смо грађевинску струку са уметношћу верујући да свака делатност може допринети нашој заједничкој свакодневици. Позивамо љубитеље уметности из свих бранши да пронађу начин да подрже културу у нашем друштву, јер ће нам она то свима узвратити оплемењавањем средине у којој живимо, не само ми већ и наше потомство.

Позивамо љубитеље уметности из свих бранши да пронађу начин да подрже културу у нашем друштву, јер ће нам она то свима узвратити оплемењавањем средине у којој живимо, не само ми већ и наше потомство.

Мирослав и Мијат Михајловић,
Фондација Михајловић – Феникс

MIHAJLOVIĆ PHOENIX FOUNDATION

PATRON OF THE BIENNALE OF FANTASY ART 2025

Distinguished admirers of fantastic art,

Before you is the catalogue for the Third Biennale of Fantastic Art, including 33 works of selected artists and two texts of respectable Serbian art historians. Since the year 2021, the team engaged in the festival we organize has been constantly growing, as well as the enthusiasm that connects us. It turned out that our region is a fertile soil for anything both unusual and unusually good, including fantastic painting which cherishes figuration, technical mastery, imagined worlds and complex symbols.

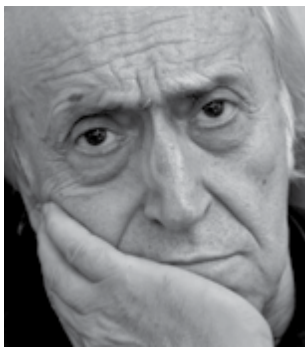
Each Biennale had its specific mark, a novelty it will be remembered for. In addition to new names in the Serbian art scene and the region, as well as new guest artists, this year we are proud because this very event will be opening the new Kolarac Gallery.

Led by the example of Ilija M. Kolarac, in whose endowment we are organizing the Biennale of Fantastic Art for the third time already, we decided to continue following his traces in an attempt to contribute to the culture of our country. Since we are not in a position to give our nation a magnificent edifice such as the Kolarac Endowment, we took the opportunity and professional experience of our family construction company "Grading" to adapt the warehouse space in the building's basement and thus double the capacity of the gallery in Studentski Trg, one of the most important ones in the Belgrade art scene. The management of Kolarac gave the Mihajlović Phoenix Foundation a regular exhibiting term after recognizing the importance of its contribution. Thanks to it, we will be able to organize every year, not only every second year as up to now, a new challenge for contemporary visual artists, in cooperation with eminent art historians, professors of art academies, critics and collectors.

*We are inviting art lovers
from all fields to find a way
to support culture in our
society, and it will in turn
enrich the environment we
and our descendants live in.*

We have connected the construction profession with art, believing that any art is able to contribute to our common everyday life. We are inviting art lovers from all fields to find a way to support culture in our society, and it will in turn enrich the environment we and our descendants live in.

Miroslav and Mijat Mihajlović
Mihajlović – Phoenix Foundation

ПРОРОЧАНСКА ИНТУИЦИЈА

Искрено бих одао признање иницијатору за приређивање изложбе ликовне фантастике у сликарству Србије, Црне Горе и Босне и Херцеговине, која баца потпуно ново светло на уобичајену помало традиционалну и већ анахрону представу о томе шта је превасходна тематика савременог српског сликарства у ужем смислу речи. Ова изложба показује да постоји изузетан интензитет радозналости код младих и зрелих сликара према жанру фантастике, који је као и целокупна ликовна фигурација био потпуно запостављен у време доминације, на срећу привремене и пролазне, концептуалне уметности, а посебно у времену доминације духа модерне уметности средине двадесетог века. Показало се да је заправо једна уметничка група, а то је Медиала, у време далеких педесетих и шездесетих година, антиципирала појаву новог феномена, не само у нашем него и у светском сликарству, који се глобално посматран назива постмодерном.

Фантастика оспорава непостојану тезу о томе да је стварност само оно што се види и може се опипати. По чему би било нестварно оно што се рађа у нашој имагинацији? То је интегрални део наше духовне стварности, а не емпиријске.

Дакле, у корпусу могућих усмерења појединих аутора и њихове инспирације према различитим областима ликовно визуелног изражавања, рехабилитује се безобавезна и антидогматичка слобода избора, окренутост не само према ономе што је својевремено био идеал модерне уметности садржан у појму латинске речи *pocuit* „ново” – ново по сваку цену. Сада преовладава тренд који на прво место поставља квалитет. Ако је нешто добро, онда је добро, а није важно да ли је ново или старо.

Ова изложба евоцира једну не само стару него вечну тему ликовне уметности, а то је фантастика. Она је изражена у давна времена патернистичке доминације основних спонзора какви су били двор и црква.

Данас, када живимо у грађанском друштву после француске револуције, доминира једна сасвим нова, не само естетичка већ и морално-етичка рефлексија свега што се у сликарству ради и догађа и што се може видети, доживети, памтити, прихватити и завоleti. Да се заволи – понајлакше је управо фантастици, јер она оспорава непостојану тезу о томе да је стварност само оно што се види и може се опипати. По чему би било нестварно оно што се рађа у нашој имагинацији? То је интегрални део наше духовне стварности, а не емпиријске, не научне. Нека се научници баве тиме шта је егзактно и материјално стварно. То је оно што уметност никада није интересовало у својој суштини.

THE PROPHETIC INTUITION

The fantastic challenges the fragile notion that reality consists only of what can be seen and touched. Why should what is born in our imagination be considered unreal? It is an integral part of our spiritual reality, not our empirical one.

I would sincerely give recognition to the initiator for organizing the exhibition of fantastic art in Serbian, Montenegrin and Bosnian and Herzegovinian painting, which sheds a completely new light on the common, a bit traditional and already anachronous presentation about the dominant theme of contemporary Serbian painting in the narrower sense of the word. This exhibition shows that there is an extraordinary intensity of curiosity in young and mature artists for the fantastic art genre, which was, just like the entire artistic figuration, completely neglected at the time of the dominion of, fortunately contemporary and transient conceptual art, especially in the time of dominion of the spirit of mid-twentieth century modern art. It turned out that one artistic group, Mediala, during the now distant 1950s and 60s, anticipated the appearance of a new phenomenon, not only in ours but in the entire world painting, called postmodern art from a global perspective.

Therefore, in the corpus of possible directions of certain authors and their aspirations toward different areas of artistic visual expression, the casual, antidogmatic freedom of choice is rehabilitated, turning not only towards what used to be an ideal of modern art contained in the Latin word "novim", meaning new – new at any cost. Now there is a dominant trend which puts quality in first place. If something is good, it is good, regardless of whether it is new or old.

This exhibition evokes a subject of fine art which is not just old, but also eternal – fantastic art. It was expressed in the ancient times of paternalistic dominion of main sponsors such as the palace and the church. Today, in the civil society we are living after the French revolution, there is an entirely new, not only esthetic, but also a moral-ethical reflection of everything done and happening in painting, which can be seen, experienced, remembered, accepted and loved. Fantastic art is the easiest to love, since it disputes the impermanent thesis on whether reality is only what is visible and tangible. Why would something born in our imagination be unreal? It is an integral part of our spiritual reality, not empirical, not scientific. Let scientists deal with the exact and materially real. Art, in its essence, was never interested in it. For me, as a man engaged in art criticism for almost half of the twentieth century, this is unexpected. I mean the wave of expressive fantastic art in both young and mature artists, which can be felt promoted at this exhibition in a way I would mark as positive.

Прво да ми заиста разумемо шта је гесло постмодерне, а то је потпуна слобода према свему што нас одушевљава у било ком смислу, а не само у појмовном као култ новог. Не. Једноставно у смислу поштовања онога што чини вредност, значи онога што је добро, а добро без обзира било старо или ново.

За мене као човека који се бавио ликовном критиком готово пола века током двадесетог века, ово је нешто неочекивано. Мислим на талас изразите фантастике код младих, па и зрелих уметника, који се може осетити, а промовисан је на овој изложби и то у смислу који бих ја оценио као позитиван.

Најпре да ми заиста разумемо шта је гесло постмодерне, а то је потпуна слобода према свему што нас одушевљава у било ком смислу, а не само у појмовном као култ новог. Не. Једноставно у смислу поштовања онога што чини вредност, дакле онога што је добро, а добро је без обзира на то да ли је старо или ново. То је последња ствар која треба да нас занима. Ако се неко инспирише Каравађом и ради у Каравађовом стилу, то је у постмодерни сасвим прихватљиво и легитимно, што се није могло замислити средином прошлог века, у време мојих студија, када се могло навести као пример анахронизма и изгубљености. То нипошто није изгубљеност. Медиала је предосетила да то није тако и сликарство које је гајила та група југословенских даровитих уметника, нарочито у београдском кругу, имаће све значајније место у историји наше ликовне уметности. Ово што овде видим потврђује управо ту интуицију која се родила у Медиали и сада тако сјајно ескалира.

Изненађен сам чисто пиктуралним квалитетима изложених радова који показују високи степен професионализма и највишег естетизма који се може замислити, а који се надовезује на велике мајсторе прошлости до барока и иза барока. У сваком случају поздрављам ту тенденцију као нешто што улази у доста конфузну и наизглед непредвидљиву будућност у глобалном смислу, али са индикацијом да ће управо ово што је на овој изложби показано београдској публици у Галерији Коларчевог народног универзитета, бити потврда једне перспективне и пророчанске интуиције. Због тога, као конзумент, као обичан гледалац, без обзира на то што то нисам био, с обзиром на моју професију, прихватам ову изложбу као праведно и разложно приређену, са значењем које треба посматрати у перспективи управо оне будућности о којој сам говорио.

Проф. др Ђорђе Кадијевић,
редитељ, сценариста, историчар уметности
и ликовни критичар

The fantastic challenges the fragile notion that reality consists only of what can be seen and touched. Why should what is born in our imagination be considered unreal? It is an integral part of our spiritual reality, not our empirical one.

First, we should really understand the motto of postmodern art – complete freedom towards everything that delights us in any sense, not only conceptual as the cult of the new. No. Simply in the sense of respecting everything that makes value – what is good, good regardless of whether it is old or new. It is the last thing that should interest us. If someone is inspired by Caravaggio and works in Caravaggio-style, it is entirely acceptable and legitimate in postmodern art, which was beyond imagination in the middle of the previous century, at the time of my studies, when it was stated as an example of anachronism and lostness. It is definitely not lostness. Mediala anticipated that it was not so, and the painting cultivated by that group of talented Yugoslav artists, especially in the Belgrade circle, had a growingly important place in the history of our fine art. What I see here confirms the intuition born in Mediala and now brilliantly escalating.

I am surprised by the purely pictorial qualities of the exhibited works, which show a high degree of professionalism and the highest imaginable estheticism, which continues the path of the great masters of the past until baroque and after baroque. In any case, I salute this tendency as something entering a pretty confused and seemingly unpredictable future in the global sense, but with the indication that what was shown at this exhibition to the Belgrade public in the Kolarac National University Gallery, will be a confirmation of perspective and prophetic intuition. Therefore, as a consumer, as a common observer, although I was not considering my profession, I accept this exhibition as fairly and reasonably realized, with a meaning that needs to be observed in the perspective of the future I was talking about.

Đorđe Kadijević, PhD,
Film director, screenplay writer, art historian and art critic

НАГРАДА ГРАН-ПРИ

САОПШТЕЊЕ ЖИРИЈА

Треће Бијенале Фантастике у организацији Фондације Михајловић – Феникс привукло је велики број ликовних стваралаца. На конкурс су се пријавила 232 уметника са укупно 432 дела.

Жири је радио у саставу: **др Оливер Томић**, историчар уметности, **Марија Ђурић**, историчар уметности, директор Модерне галерије Ваљево, **др ум. Катарина Зарић**, редовни професор на Факултету ликовних уметности у Београду, председник жирија.

Жири се први пут састао у четвртак 10. априла у 12 часова и 30 минута у просторијама Фондације Михајловић – Феникс. На основу детаљног и анонимног прегледања визуелног материјала приспелог у електронској форми, постепено је вршена селекција радова по критеријумима конкурса – испуњавању техничких услова и припадању поетичком оквиру фантастике. Након првог круга жирирања од пријављених 432 дела у ужи избор је ушао 31 уметник са 31 делом. Други круг жирирања почео је у уторак 13. маја у 12 часова у просторијама Фондације Михајловић – Феникс.

232
уметника

432
дела

Тада су пред комисијом била изложена оригинална уметничка дела. Комисија је радила у атмосфери максималног поштовања појединачних уверења и ставова. После неколико кругова елиминације, на основу комплексне анализе коју су спровели двоје историчара уметности и један уметник дошло је до потпуног усаглашавања ставова и коначног избора радова који ће бити изложени на III Бијеналу фантастике. За изложбу је од 31 пристиглог рада изабрано њих 27.

Последња фаза рада жирија односила се на избор аутора коме ће припасти Велика награда, гран-при III Бијенала фантастике. Након живе дискусије о сваком појединачном раду из селекције, закључено је да слика **Лов на страхове од сутра Снежане Петровић** (уље на дрвету, 80 X 78 cm, 2025) на најрепрезентативнији начин представља све вредности које промовише Бијенале фантастике: аутентичност, мајсторство и ликовност једног богатог унутрашњег света.

Председник Жирија
Катарина Зарић

THE GRAND PRIX AWARD

STATEMENT OF THE JURY

The Third Biennale of Fantastic Art organized by the Mihajlović Phoenix Foundation attracted many fine artists – 232 artists applied for the competition with 432 works.

The jury consisted of: **Oliver Tomić, PhD**, art historian, **Marija Đurić**, art historian, director of the Modern Gallery in Valjevo, **Katarina Zarić, PhD**, full time professor at the Faculty of Fine Arts in Belgrade, president of the jury.

The jury assembled for the first time on Thursday, April 10 at 12:30 p.m. in the offices of the Mihajlović – Phoenix Foundation. Based on detailed and anonymous review of the visual material which arrived in electronic form, the works were gradually selected according to the competition criteria – fulfilling technical preconditions and belonging to the poetic form of fantastic art. After the first round, the jury shortlisted 31 artists with 31 works.

The second round began on Tuesday, May 13, at noon, in the offices of the Mihajlović – Phoenix Foundation. This time, the original artworks were exhibited before the jury. The jury worked in an atmosphere of ultimate respect for individual convictions and stands. After a few elimination rounds, based on complex analyses of two art historians and one artist, they unanimously made a final selection of works to be exhibited at the Third Biennale of Fantastic Art. Out of the 31 works that arrived for the exhibition, 27 were selected.

The last phase of the jury's work referred to selecting authors for the Grand Award, the Grand Prix of the Third Biennale of Fantastic Art. After a sparkling discussion about each individual selected work, it was concluded that the painting "Hunting Fears from Tomorrow" by **Snežana Petrović** (oil on wood, 80x78 cm, 2025) best represents all the values promoted by the Biennale of Fantastic Art: authenticity, mastery and creativity of a rich internal world.

President of the Jury
Katarina Zarić

232
artists

432
artworks

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ SNEŽANA PETROVIĆ

snezana.petrovic@neobee.net

НАГРАДА
Гран-при
—
AWARD
Gran Prix

Снежана Петровић (1977, Нови Сад) дипломирала је 2004. године на Академији уметности у Новом Саду на одсеку Графика, где је и магистрирала 2008. године. Докторирала је 2015. године на Факултету ликовних уметности у Београду. Ради на Академији уметности Универзитета у Новом Саду као доцент на Катедри за графику. Уметнички рад обухвата медиј сликарства, графике, цртежа и објеката. До сада је учествовала на преко 180 групних и реализовала 20 самосталних изложби у земљи и иностранству (Француска, Италија, Немачка, Белгија, Аустрија, Чешка, Енглеска, Шпанија, Португалија, Русија, САД, Канада, Индија, Малезија, Кина, Јапан). Добитница је десетак награда и признања за свој целокупни уметнички рад, од којих се издвајају награде на 6. Токијском међународном тријеналу мале графике 2018. године у Јапану и 10. Међународном бијеналу графике *Premio Acqui 2011* у Италији. Њени радови се налазе у многим приватним колекцијама, као и у националним галеријама и музејима широм света.

Snežana Petrović (1977, Novi Sad) graduated from the Graphics Department at the Academy of Arts in Novi Sad in 2004, where she also completed her postgraduate studies in 2008. She obtained her doctoral degree at the Faculty of Fine Arts in Belgrade in 2015. She works at the University of Novi Sad Academy of Arts as assistant professor at the Graphics Department. Her art includes painting, graphics, drawing and objects. She has participated in more than 180 collective exhibitions and had 20 solo exhibitions in the country and abroad (France, Italy, Germany, Belgium, Austria, Czech Republic, England, Spain, Portugal, Russia, USA, Canada, India, Malesia, China, Japan). She was awarded with ten-odd prizes and recognitions for her artwork, including awards at the 6th International Triennale of Small Graphics 2018 in Tokyo, Japan and 10th International Biennale of Graphics '*Premio Acqui 2011*' in Italy. Her works are part of many private collections as well as national galleries and museums all over the world.

НАГРАДА ПЕРСПЕКТИВА

САОПШТЕЊЕ ЖИРИЈА

Жири Трећег Бијенала Фантастике, у саставу: **Дејан Алексић** (председник, власник Алексић Галерије савремене уметности), **Маја Обрадовић** (сликарка), **Петар Мошић** (сликар), додељује награду Перспектива уметници **Маријани Ракићевић** за рад *Tricky Games* (уље на платну, 100 × 80 cm, 2025) – дело које не користи фантастику као стилски регистар, већ као оперативни метод за дестабилизацију слике, идентитета и ритуала моћи. У прецизно компонованој сцени, уметница инсценира гротескне, антропоморфне фигуре, свињоликог мушкарца у оделу, жену са телом птице и пса у костиму, унутар простора који призива ренесансну перспективу, али је засићен атмосфером nelaгодности, контроле и бурлеског насиља. Фигура жене-птице парадирала као експонат, док се у позадини нижу пустињски нојеви, мотиви који су истовремено метафоре бекства, инстинкта и заробљене перформативности тела.

Ракићевић у овом раду не „слика свет“, већ га систематски расклапа. Кроз дисциплиновану технику и готово анатомски прецизан третман светла и текстуре, она конституише визуелни апарат који не функционише наративно, већ концептуално. Сваки објект у слици, од печене коке до празне кавежасте структуре, делује као знак у фрагментисаном језику потрошње, репресије и родне економије. Уместо илузије, слика нуди симптом: nelaгодну тачку у којој се укрштају класна мимикрија, постжанровски идентитет и критика друштвених ритуала. Овај рад не тражи тумачење, он га условљава. Слика се не објашњава, она успоставља простор мишљења.

Захваљујући способности да успостави савремени уметнички систем који је и политички и поетски, који одбацује сигурност естетског, а да кроз хумор, апсурд и контролисани хаос генерише простор епистемолошке nelaгоде, жири једногласно додељује награду Перспектива Маријани Ракићевић, за дело које фантастично не користи као бег, већ као средство за луцидну и неизбежно узнемирујућу анализу савремености.

Жирирање је одржано 28. маја 2025. године у Београду.

THE PERSPECTIVE AWARD

ANNOUNCEMENT OF THE JURY

The jury of the Third Biennale of Fantastic Art, composed of **Dejan Aleksić** (jury president, owner of the Aleksić Gallery of Contemporary Art), **Maja Obradović** (painter), and **Petar Mošić** (painter), has awarded **the Perspective award to artist Marijana Rakićević** for her painting *Tricky Games* (oil on canvas, 100 × 80 cm, 2025) — a work that does not treat the fantastic as a stylistic register, but as an operative method for destabilizing image, identity, and the rituals of power. In a meticulously composed scene, the artist orchestrates grotesque, anthropomorphic figures — a pig-headed man in a suit, a bird-bodied woman, and a fashionably dressed dog — within a space that evokes Renaissance perspective yet is saturated with an atmosphere of discomfort, control, and burlesque violence. The bird-woman figure parades as an exhibit, while desert ostriches march across the background — motifs which are simultaneously symbols of flight, instinct, and performative captivity of the body.

In this work, Rakićević does not “depict the world” — she systematically dismantles it. Through a disciplined technique and an almost anatomical treatment of light and texture, she constructs a visual apparatus that functions not narratively, but conceptually. Every object in the painting, from the roasted chicken to the empty cage structure, acts as a sign within a fragmented language of consumption, repression, and gendered economy. Rather than illusion, the painting offers a symptom: a site of unease where class mimicry, post-generic identity, and criticism of social rituals converge. This work does not seek to be interpreted — it conditions interpretation. The image does not explain itself; it generates a space for contemplation.

For her ability to construct a contemporary artistic system, both political and poetic — one that rejects aesthetic safety and, through humor, absurdity, and controlled chaos, produces a field of epistemological unease, the jury unanimously gives the Perspective award to Marijana Rakićević, for a work that does not use the fantastic as an escape, but as a means for a lucid and inevitably disturbing analysis of the contemporariness.

The jury session was held on May 28, 2025, in Belgrade.

МАРИЈАНА РАКИЋЕВИЋ MARIJANA RAKIĆEVIĆ

makizmajce92@gmail.com

НАГРАДА
Перспектива
—
AWARD
Perspective

Маријана Ракићевић (1992, Чачак) Дипломирала је 2015. године као студент генерације на Факултету примењених уметности у Београду, у класи проф. Мирослава Лазовића, на одсеку примењено сликарство. Од 2016. године има звање мастера примењеног сликарства. Члан УЛУС-а је од 2018. године, а самостални уметник од 2021. године. Имала је 9 самосталних, док је учествовала на 40 колективних изложби. Током студија добила је неколико награда.

Две године је била стипендиста Фонда за младе таленте – Доситеја. Добитник је награде за најбољу самосталну изложбу на 35. Октобарском салону у ГЦК Ковин. Добитник је награде Перспектива на II Бијеналу Фантастике 2023/2024, похвале за графику на 37, као и похвале за сликарство на 38. Октобарском ликовном салону у КЦ Ковин. Њени радови се налазе у многим приватним колекцијама у Србији и у иностранству, а један рад се налази у Народном музеју Панчево. Поред штафелајног сликарства, бави се израдом мозаика и фресака. Сарађивала је у осликавању неколико цркава и манастира у Србији. Говори енглески језик. Живи и ради у Београду.

Marijana Rakićević (1992, Čačak) She graduated in 2015 with first-class honors from the Faculty of Applied Arts in Belgrade in the class of Professor Miroslav Lazović, Department of Applied Painting. She earned her master's degree in applied painting in 2016. Member of ULUS since 2018 and independent artist since 2021. She has held 9 solo exhibitions and participated in 40 group shows. Winner of several awards during her studies.

For two years, she was on a scholarship of the Fund for Young Talents – Dositeja. She won the award for the best solo exhibition at the 35th October Salon in GCK Kovin. She was awarded the "Perspective" prize at the 2nd Biennale of the Fantastic Art 2023/24, and was praised for graphic art at the 37th and for painting at the 38th October Art Salon in KC Kovin. Her works are part of numerous private collections in Serbia and abroad, and one of her pieces is exhibited in the National Museum of Pančevo. In addition to easel painting, she also works on mosaics and fresco painting and participated in the decoration of several churches and monasteries in Serbia. She speaks English. Lives and works in Belgrade.

Маријана Ракићевић, *Tricky Games*, уље на платну, 110x80 cm, 2025.

НЕУГАСИВА ЗВЕЗДА ДАНИЦА

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ЖИРИЈА
ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ
ЗА ЖИВОТНО ДЕЛО

Београд, 21.05.2025. године

Дневни ред: Одлука о избору кандидата за доделу награде за животно дело

Закључци и одлуке:

У сусрет одржавању Трећег Бијенала фантастике, организатори су се сложили да је потребно приступити одлучивању о додели награде за животно дело.

Стручни жири од три члана чинили су: **Небојша Савовић Нес**, академски вајар (председник жирија), **Маја Живановић**, историчарка уметности, и **Звонимир Биро**, колекционар. Жири је једногласно одлучио да се награда за животно дело додели академском сликару **Даници Масниковић**.

Организатор се сложио са наведеном одлуком.

Награда ће бити додељена на свечаном отварању изложбе у Београду, на основу одлуке стручног жирија.

Обиљу награда које годинама на ђердан своје уметничке биографије ниже Даница Масниковић, придружујемо и бисер Бијенала фантастике за животно дело. Рођена ратне године у Брну, где је и завршила Вишу уметничку школу, завршетком основних и последипломских студија графике у Београду, Даница постаје члан УЛУС-а и неуморни стваралац чија се дела налазе у музејским, галеријским и приватним збиркама на нашим просторима. Убедљиво трасираним линијама на великом формату годинама је ткан свет чудесних животињских обличја оживљен бојом која у садејству са цртежом шаље импулсе радовања животу. Када је један од чланова жирија изговорио име – Даница Масниковић – сви смо пред собом видели дела препознатљивог рукописа, бескрајне низове изложби и схватили да никакво образложење нема довољно јаких речи да се носи са величином њеног дела.

На немерљивом звезданом небу уметности које ни сам Ван Гог не би умео да ислика, годинама сија звезда Даница и својим нас сјајем води у чудесне светове маестрално испреплетених линија и боја. Велики су само они који својим траговима за живота одлазе у вечност – закључили су Маја Живановић и Звонимир Биро, заједно са потписником ове одлуке.

Председник жирија
Небојша Савовић Нес

THE INEXTINGUISHABLE MORNING STAR (DANICA)

EXPLANATION OF THE JURY
FOR GRANTING THE LIFETIME
ACHIEVEMENT AWARD

Belgrade, May 21, 2025

Agenda: Decision on selecting the lifetime achievement award candidate

Conclusions and decisions:

In the eve of the Third Biennale of Fantastic Art, the organizers agreed to approach the discussion on granting the lifetime achievement award.

Professional jury consisting of three members including **Nebojša Savović-Nes**, academic sculptor as president of the jury, **Maja Živanović**, art historian, and **Zvonimir Biro**, collector, unanimously decided to give the lifetime achievement award to academic painter **Danica Masniković**.

The organizer agreed with this decision. The award will be given at the official exhibition opening ceremony in Belgrade, based on the decision of the professional jury.

The abundance of awards Danica Masniković has been collecting on the necklace of her artistic biography is enriched with the pearl from the Biennale of Fantastic Art for lifetime achievement. She was born in the years of war in Brno, where she completed the College of Arts, and after completing her basic and postgraduate studies of graphic art in Belgrade, she became member of ULUS and tireless creator, whose works are part of museum, gallery and private collections in our lands. The world of wondrous animal forms woven for years with distinctively traced lines on large format is enlivened by colors in conjunction with drawing, sending impulses of the joy of living. When one of the members of the jury pronounced Danica Masniković's name, we all saw before ourselves the works with a recognizable signature, endless series of exhibitions and realized that there is no explanation strong enough to deal with the magnificence of her work.

In the immeasurable starry sky of art, which Van Gogh himself would not be able to paint, Danica the Star has been shining for years, leading us with her glow into the wondrous worlds of masterly interlaced lines and colors. Great are only those who become part of eternity during their lifetime following their own traces, concluded Maja Živanović and Zvonimir Biro together with the signatory of this decision.

President of the Jury
Nebojša Savović Nes

ДАНИЦА МАСНИКОВИЋ

DANICA MASNIKOVIĆ

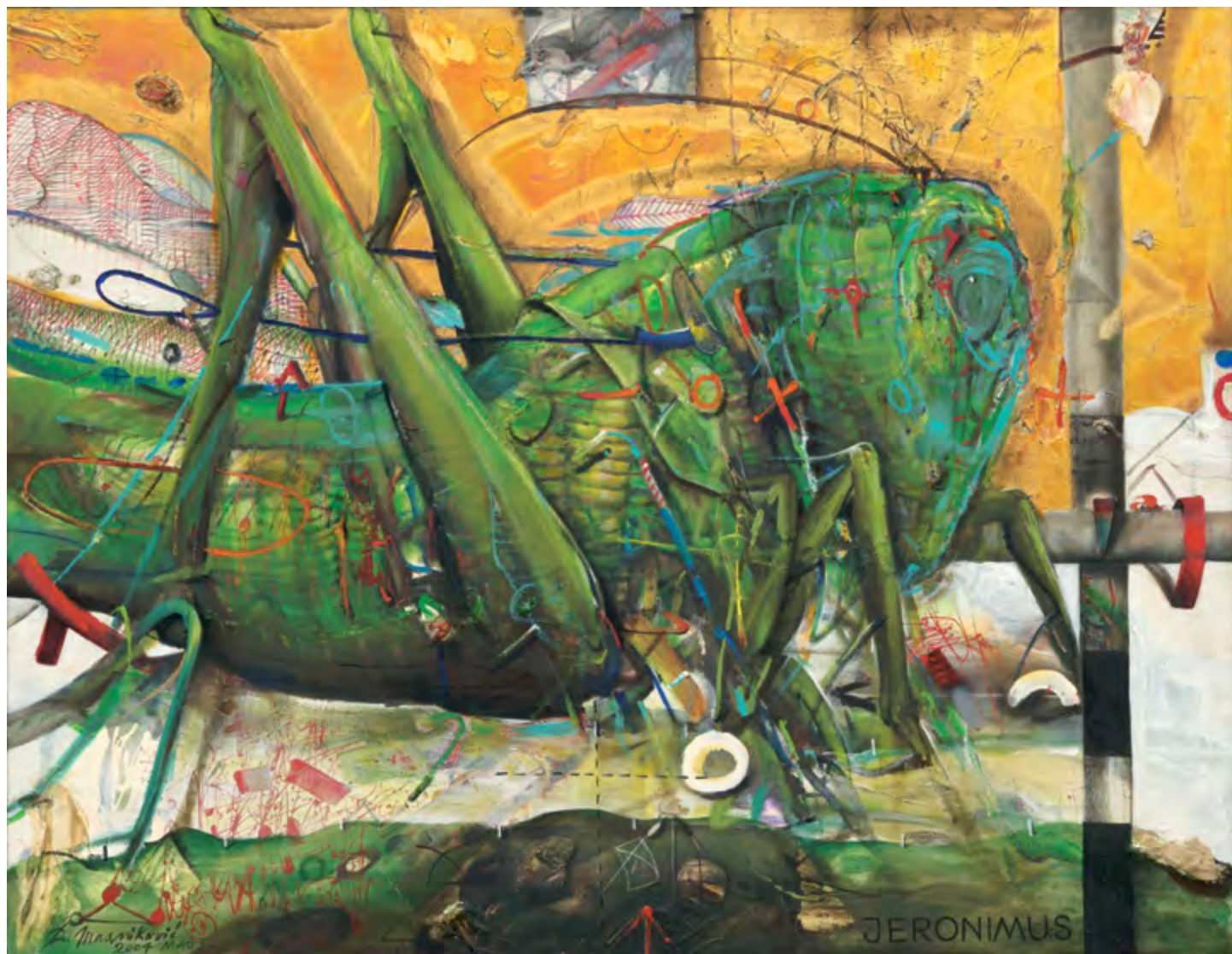

НАГРАДА ЗА
Животно дело

Lifetime
ACHIEVEMENT

Даница Масниковић (1941, Брно) Рођена 1941. године у Брну, Република Чешка. Дипломирала је на Академији за ликовне уметности, одсек графике у Београду, 1965. Постдипломске студије је завршила 1967. године на истој академији. Излаже од 1965. године. Члан је УЛУС-а. Добитник је више награда и признања за ликовно стваралаштво. Живи и ради у Београду.

Danica Masniković (1941, Brno) Born in 1941 in Brno, the Czech Republic. Graduated in 1965 from the Faculty of Fine Arts in Belgrade, Department of Graphics. Completed her postgraduate studies at the same faculty in 1967. She has been exhibiting her work since 1965. Member of ULUS. Winner of numerous awards and recognitions for her visual art. Lives and works in Belgrade.

Даница Масниковић, **Jeronimus**, уље на платну, 120x150 cm, 2024.

ПОЧАСНИ
Излагач

HONORARY
Exhibitor

ЛУКАШ КАНДЛ LUKÁŠ KÁNDL

lukas@kandl.net

Лукаш Кандл (1944, Праг) дипломирао је на Академији ликовних уметности у Прагу (1969), док се 1970. године преселио у Француску и постао француски држављанин 1975. године.

Члан је Salon d'Automne од 1987. године – руководилац секције „Visionary – Strange“ на Salon Comparaisons (Grand Palais – Париз), од 2002. до 2020. године – оснивач покрета Libellule, савременог ренесансног покрета, као и међународне групе уметника магичног реализма (2006). Добитник је многих награда, првих међународних признања и званичних одликовања.

Израдио је више од 1.500 слика, које се садржајно налазе између надреализма и магичног реализма, користећи технике Старих мајстора. Имао је бројне самосталне и групне изложбе широм света. Његова дела се налазе у приватним и јавним колекцијама широм Европе, Азије и Америке. Мајстор је класичних техника (плоче, бакар, платно), са поетским, еротским и езотеричним темама, сањалачким путовањима инспирисаним духовношћу, литературом и луцидним сањарењима.

Lukáš Kándl (1944, Prague) Graduated from the Academy of Fine Arts in Prague (1969), moved to France in 1970 and became French citizen in 1975. Member of the Salon d'Automne since 1987 – Head of the “Visionary–Strange” section at Salon Comparaisons (Grand Palais – Paris) from 2002 to 2020 – Founder of the Libellule, Contemporary Renaissance movement, an international group of magical realism artists (2006). Recipient of many awards, first international prizes and official honors.

Over 1,500 paintings created, between surrealism and magical realism, using techniques of the old masters. Numerous solo and group exhibitions worldwide. Works kept in private and public collections across Europe, Asia, and the Americas. Master of classical techniques (panel, copper, canvas), with poetic, erotic, and esoteric themes, dreamlike journeys inspired by spirituality, literature, and lucid dreaming.

Лукаш Кандл, *La Vanite Hst*, уље на платну, 92x73 cm, 2025.

ПОЧАСНИ
Излагач

HONORARY
Exhibitor

СИНИША КАШАВЕЛСКИ SINIŠA KAŠAVELSKI

kashawelski@gmail.com

Синиша Кашавелски (1969, Куманово) македонски је ликовни уметник, чији опус презентује симболизам, надреализам и савремену фигурацију. Дипломирао је на Факултету ликовних уметности у Скопљу. Члан је престижних међународних удружења, као што су Société des Artistes Français, Salon d'Automne и Mondial Art Academia. Излагао је на бројним самосталним и групним изложбама у Француској, Италији, Немачкој, Аустрији, Шпанији, САД и другим земљама. Добитник је више од 30 међународних признања, укључујући и златне медаље на салонима у Лувру и Grand Palais, Prix ADAGP, Palm Art Award и многим другим. Његово дело је препознато као техничко савршенство и дубока симболичка слојевитост.

Siniša Kašavelski (1969, Kumanovo) is a Macedonian fine artist, whose oeuvre encompasses symbolism, surrealism and contemporary figuration. Graduated from the Faculty of Fine Arts in Skopje. Member of prestigious international associations, such as Société des Artistes Français, Salon d'Automne and Mondial Art Academia. Exhibited in numerous solo and group exhibitions in France, Italy, Germany, Austria, Spain, USA and other countries. Winner of more than 30 international recognitions, including gold medals at salons in the Louvre and Grand Palais, "Prix ADAGP", Palm Art Award and many others. His work is signified by technical perfection and deep symbolic stratification.

Синиша Кашавелски, *Магна Матер*, уље на платну, 116x73 cm, 2025.

ЧЛАН ЖИРИЈА
MEMBER OF THE JURY

КАТАРИНА ЗАРИЋ KATARINA ZARIĆ

zarickatarina@gmail.com

Излагач
Exhibitor

Катарина Зарић (1966, Београд) дипломирала је 1990. године на Факултету ликовних уметности (Графички одсек). Магистрирала је 1993. године, а докторирала 2016. године у Београду. Учествовала је на око 200 групних изложби, уметничких догађаја и презентација у земљи и иностранству. Приредила је 25 самосталних изложби широм света и за свој рад добила 17 награда као и похвала жирија. Излагала је у Пољској, Норвешкој, Холандији, Италији, Грчкој, Јапану, Америци, Немачкој, Шпанији, Енглеској, Француској, Чешкој републици, Финској, Шведској, Белгији, Турској, Тајвану, Хрватској, Аустрији и Словенији. Бави се сликарством, графиком и цртежом. У свим областима свог ликовног изражавања користи искључиво традиционалне материјале. Њени радови се налазе у бројним приватним колекцијама и музејима у Србији и иностранству. На Факултету ликовних уметности у Београду предаје дубоку штампу и цртеж. Живи и ради у Београду.

Katarina Zarić (1966, Belgrade) graduated from the Faculty of Fine Arts (Department of Graphics) in 1990. She completed her postgraduate studies in 1993 and gained her doctoral degree in 2016 in Belgrade. She participated in about 200 collective exhibitions, artistic events and presentations in the country and abroad. She had 25 solo exhibitions all over the world and received 17 awards praises of the juries for her work. She exhibited in Poland, Norway, the Netherlands, Italy, Greece, Japan, America, Germany, Spain, England, France, Czech Republic, Finland, Sweden, Belgium, Turkey, Taiwan, Croatia, Austria and Slovenia. She is engaged in painting, graphics and drawing and uses exclusively traditional materials in all aspects of her artistic expression. Her works are part of numerous private collections and museums in Serbia and abroad. She teaches gravure printing and drawing at the the Faculty of Fine Arts in Belgrade. She lives and works in Belgrade.

Катарина Зарић, *Крај времена*, уље на платну, 93x72 cm, 2025.

ЧЛАН ЖИРИЈА
MEMBER OF THE JURY

ПЕТАР МОШИЋ PETAR MOŠIĆ

Излагач
ПОСТХУМНО
POSTHUMOUS
Exhibitor

Петар Мошић (1981–2025, Београд) завршио је докторске уметничке студије на Факултету ликовних уметности у Београду, под менторством проф. Анђелке Бојовић. Добитник је више награда за особени, публици и критици препознатљив стил. Међу значајнијим додељеним наградама спадају Златна палета са Пролећне изложбе УЛУС-а (2016) и награда Задужбине „Момчило Момо Капор” (2020). Његови радови налазе се у бројним приватним и јавним колекцијама у земљи и иностранству, али красе и неколико јавних београдских зграда, где су изложени у виду мурала.

Учествовао је на седамнаест самосталних и преко стотину групних изложби у земљи и иностранству, као и у међународним пројектима и резиденцијама, попут Glo'Art фондације у Белгији (2016, 2017, 2018, 2019). Од 2016. до 2018. године био је члан Савета Галерије Факултета ликовних уметности у Београду. Фондација Glo'Art прогласила га је 2019. године једним од најуспешнијих младих уметника који су гостовали на овој међународној резиденцији. Дана 29. јуна 2025. године Изненада је преминуо. Сахрањен је у Београду.

Petar Mošić (1981–2025, Belgrade) completed his doctoral studies in art at the Faculty of Fine Arts in Belgrade, mentored by professor Anđelka Bojović. He is winner of a number of awards for his unique style, recognizable both to the public and to critics. Some of the more significant awards include the Golden palette from the Spring exhibition of ULUS (2016) and award of the “Momčilo Momo Kapor” Foundation (2020). His works are part of numerous private and public collections in the country and abroad. They also decorate several public buildings in Belgrade as murals. He participated in seventeen solo and more than a hundred collective exhibitions in the country and abroad, as well as in international projects and residences, such as the Glo'Art foundation in Belgium (2016, 2017, 2018, 2019). Between 2016 and 2018 he was member of the Council of the Faculty of Fine Arts Gallery in Belgrade. The Glo'Art Foundation declared him one of the most successful young artists who participated at this international residence in 2019. He passed away suddenly, on June 29, 2025. He was buried in Belgrade.

Петар Мошић, *Љубав је као балон*, уље на платну, 70x50 cm, 2024.

Излагач
Exhibitor

ЧЛАН ЖИРИЈА
MEMBER OF THE JURY

МАЈА ОБРАДОВИЋ MAJA OBRADOVIĆ

majaog@gmail.com

Маја Обрадовић (1983, Београд) је дипломирала 2007. године као студент генерације на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку за сликарство. Докторску дисертацију одбранила је 2016. године на истом факултету. Добитница је бројних награда за визуелно стваралаштво, међу којима се издвајају: Награда за сликарство *Љубица Цуца Сокић* (Факултет ликовних уметности, Београд, 2005); Велика награда за сликарство „Риста и Бета Вукановић“ (ФЛУ, Београд, 2007); Награда *Kunstpreis Balmoral 03* (Künstlerhaus Schloss Balmoral, Бад Емс, Немачка, 2008); Прва награда за цртеж Фонда Владимира Величковића (Галерија Хаос, Београд, 2008); Прва награда на Првом међународном бијеналу акварела Галерије А (Београд, 2010); Прва награда за цртеж на 16. Међународном бијеналу уметности минијатуре (Горњи Милановац, 2022); Гран-при 19. Бијенала *У светлости Милене* (Фондација Миленин дом – Галерија Милене Павловић Барили, Пожаревац, 2023). У периоду од 2009. до 2012. године радила је као асистент на предметима Цртање и сликање на Одсеку за сликарство Академије лепих уметности у Београду. Чланица је УЛУС-а од 2008. године. Њен рад је изазвао пажњу бројних теоретичара уметности и ликовних критичара, међу којима су: Денегри, Шуваковић, Сујић, Јанков и др. Заступљена је у штампаном прегледу савремене српске уметности: Мишко Шуваковић [и др.], *Историја уметности – XX век I: Радикалне уметничке праксе* (Орион арт, Београд, 2010). Излагала је на тринаест самосталних и на великом броју групних изложби у земљи и иностранству. Била је учесница више резиденцијалних програма у Немачкој и Швајцарској. Њени радови се налазе у бројним приватним колекцијама, као и музејима. Живи и ради у Београду.

Maja Obradović (1983, Belgrade) She graduated in 2007 with first-class honors from the Faculty of Fine Arts in Belgrade, Department of Painting. Earned her doctoral degree at the same faculty in 2016. Winner of numerous awards for her visual art, including: “Ljubica Cuca Sokić” Award for Painting (Faculty of Fine Arts, Belgrade, 2005); “Rista and Beta Vukanović” Grand Painting Prize (Faculty of Fine Arts, Belgrade, 2007); Kunstpreis Balmoral 03 (Künstlerhaus Schloss Balmoral, Bad Ems, Germany, 2008); First Prize for Drawing, Vladimir Veličković Foundation (Haos Gallery, Belgrade, 2008); First Prize at the First International Watercolor Biennale, Gallery A (Belgrade, 2010); First Prize for Drawing at the 16th International Biennial of Miniature Art (Gornji Milanovac, 2022); Grand Prix of the 19th Biennale In the Light of Milena (*Milenin Dom* Foundation – Milena Pavlović Barili Gallery, Požarevac, 2023). From 2009 to 2012, she worked as teaching assistant of drawing and painting at the Academy of Fine Arts in Belgrade Painting Department. Member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia) since 2008. Her work has drawn the attention of numerous art theorists and critics (Denegri, Šuvaković, Sujić, Jankov, among others). She is included in an overview of contemporary Serbian art: Miško Šuvaković [et al.], *History of Art – 20th Century I: Radical Artistic Practices* (Orion Art, Belgrade, 2010). Exhibited at thirteen solo and participated in numerous group exhibitions both in Serbia and abroad. Participated in several artist-in-residence programs in Germany and Switzerland. Her works are part of many private collections and museum holdings. She lives and works in Belgrade.

Маја Обрадовић, **Седм златних суза**, уље на платну, 110x90 cm, 2025.

ИЗ ДУБИНЕ СВЕТА

УМЕТНОСТ ФАНТАСТИКЕ У ВРЕМЕНУ ДИСТОПИЈЕ

Сазнајне могућности уметности повезане су са уметничком способношћу смисаоног сагледавања тајне постојања тако да се креативни процеси у ширем смислу могу довести у везу са „митом о пећини“ из VII књиге „Државе“. Платонов „јунаци пећине“ постепено су се навикавали на светло дана, које је за њихове очи у почетку било болно, као што сликар, пратећи своју визију доспева до истине на коју није баш сасвим спреман; истине која превазилази тродимензионални свет његовог окружења у својој опажљивости. Четврта димензија – дубина, стога, за уметност фантастике пресудна је димензија света. Насупрот веровањима да фантастика (до)носи стварност будућности, стоји чињеница да уметност фантастике од посматрача захтева искуство фантастике, које укључује интроспективно поринуће у дубине – најпре сопствене душе, а потом и опажене стварности. Тек када постигне онтолошку убедљивост, уметност фантастике у стању је да докине везу са „објективном сликом“ реалитета животне

стварности и постулира нову слику мета-стварности. Из тог разлога, може се закључити да фантастици прибегавају мислећи људи снажног индивидуалитета са свешћу о релативности друштвених конвенција које увек имају јуридикчке амбиције. Реч је, стога, о једном „класичном“ жанру, изван трендова и културолошких одредница појединачних епоха, јер, фантастика се уочава како у класичном и хеленистичком раздобљу грчке антике тако и на платнима ренесансних и мајстора барока, у скулптури неокласицизма те сликарству романтизма. Довољно је само сетити се Гојиног Крона/Сатурна који прождире једно од своје деце. За неоплатоничаре, подударност његовог имена (Κρόνος) и именице, која дефинише појам времена (χρόνος) више је од случајности. Коначно, идеја да време прождире оно што је створено делује као нека фантазмагорија а у основи су реални процес и појава.

Насупрот веровањима да фантастика (до)носи стварност будућности стоји чињеница да уметност фантастике од посматрача захтева искуство фантастике, које укључује интроспективно поринуће у дубине – најпре сопствене душе а потом и опажене стварности.

У ужем смислу, уметност фантастике повезује се са тековинама Фислија и Блејка док се у ширем контексту фантастичних појава у сликарству и скулптури уочава једна паралелна историја уметности у којој је античка митологија постулирала метафорично одношење према опаженом и то не услед незадовољства оним што се видело и осетило већ зарад потраге за његовим дубљим смислом. Чини се да управо античка скулптура кроз оптичко повезивање тактичности и идеје представља кључ за размевање фантастике и њено данашње постојање доказ је да као

FROM THE DEPTH OF THE WORLD

FANTASTIC ART IN A TIME OF DYSTOPIA

Cognitive potentials of art are related to the artistic ability of meaningful perception of the secrets of existence in a way that creative processes in a broader sense can be brought into relation with the “myth of the cave” from the VII book of the “Republic”. Plato’s “heroes of the cave” gradually get accustomed to the light of the day, painful for their eyes at first, just as a painter, following their vision, reaches a truth they are not entirely ready for; a truth which surpasses the three-dimensional world of their surrounding in its perceptibility. The fourth dimension – depth is therefore the crucial dimension of the world for fantastic art. Opposite to the belief that fantastic art brings the reality of the future stands the fact that fantastic art requests the experience of fantasy from the observer, which includes an introspective immersion into the depths – first of one’s own soul and then the perceived reality. Only after it reaches ontological persuasiveness, fantastic art is capable of canceling the connection with the “objective painting” of the authenticity of life reality and postulates a new image of meta-reality. For that reason, it can be concluded that fantastic art is a sanctuary for thinkers with a strong individuality, with the awareness of the relativity of social conventions which always have discursive ambitions. It is, therefore, a “classical” genre, beyond trends and culturological indicators of individual époques, because fantastic art is noticed both in the classical and Hellenist period of Greek ancient art, and in the canvases of renaissance and baroque masters, both in neoclassicist sculpture and romanticism painting. It is sufficient just to remember Goya’s Cronus/Saturn Devouring One of His Children. For Neoplatonists, the analogy of his name (Κρόνος) and the noun which defines time (χρόνος) is more than a coincidence. Finally, the idea that time devours what is created seems phantasmagoric, while it is basically a realistic process and phenomenon.

Opposite to the belief that fantastic art brings the reality of the future stands the fact that fantastic art requests the experience of fantasy from the observer, which includes an introspective immersion into the depths – first of one’s own soul and then the perceived reality.

In the narrower sense, fantastic art is related to the heritage of Fuseli and Blake, while in the broader context of fantastic phenomena in painting and sculpture there is a parallel art history in which ancient mythology postulated a metaphorical relation towards the perceived, not due to unsatisfaction with the seen and felt, but

Предметност и фигурација подједнако су својствени реалистичној и уметности фантастике, с тим да им друга приступа на филозофски начин, чиме се приближава проседеу надреалистичког и метафизичког сликарства.

цивилизација нисмо спознали све онтолошке премисе, смисао бројних етичких постулата и обичаја као ни све тајне безобалног поља појавности. Предметност и фигурација подједнако су својствени реалистичној и уметности фантастике, с тим да им друга приступа на филозофски начин, чиме се приближава проседеу

надреалистичког и метафизичког сликарства. Не једном у досадашњем животу суочио сам се са празнином италијанских тргова и оштрим угловима класицистичких вишеспратница на истоветан начин на који је то представљено на сликама Ђорђа де Кирика. Исто тако, за једног нашег уваженог сликара мислио сам да је веома маштовит и помало му завидео на томе, све док нисам прешао праг његовог дома, схватајући да он у сликарство пројектује сопствену реалност а она је деловала управо као на његовим сликама. Фантастика је дакле и судбина. Из тог разлога, указивање на њену анахроност у односу на трендове тј. фокус на све-времености, којој и теже уметници фантастике, представља неизоставни део херменеутике фантастичног. То су и рецептивне претпоставке предочених дела уметности фантастике 33 аутора на Трећем бијеналу фантастике у организацији Фондације Михајловић Феникс. „На крилима митске птице“ публика се среће са неким традиционално присутним али и неким новим ауторима у непоновљивом склопу, који омогућава утисак континуитета и свежине истовремено.

На трагу идеје да се истина садржи у опаженом призору и да је хегелијански дефинисано „чулно сијање идеја“ по себи фантастично, настало је дело „Златосјај“ Предрага Тодоровића, у којем се на нивоу стила евоцирају постимпресионистичке и експресионистичке текстуре бојених површина. Тактилно искуство као „генетски код“ форме и звонак колорит на слици „Невеста“ Жељка Ђуровића оквири су епифаније женског божанског принципа, којем на један оприсутњујући начин прибегава и Синиша Кашавелски, у сопствено време призивајући многоруку „Magna Mater“. Тежећи да кроз духовиту игру речи у наслову слике „Кочоперка“ ублажи дубоку повезаност са својим архетипом Славко Крунић предочава женски лик између персонификације летења, музе и сопствене anima-e. Да је душа (ψυχή, anima) женског рода и у складу с тим настају њене персонификације сведочи античка повест Еросу и Психи. Повезаност појава мисли и жене тема је и слике „Жена у долу“ Павла Максимовића. „Етарске метаморфозе“ у снажном покрету, са друге стране, поетски су исход сновиђења на слици „Јурећи снове“ Софије Миловановића да је појам емпатије потекао управо из уметничке сфере потврђује однос Владимира Прице према властитим „херојима магле и артистима игре“ на слици „Летачи“.

because of searching for its deeper meaning. It seems that ancient sculpture, optically connecting tactility and idea, exactly represents the key to understanding fantastic art, while its present

existence is proof that we, as a civilization, have not perceived all the ontological premises, the meaning of numerous ethical postulates and customs, or all the secrets of the shoreless field of manifestation. Objectivity and figuration are equally characteristic for realistic and fantastic art, whereas the latter approaches them in a philosophical manner, thereby getting closer to the procedures of surrealist and metaphysical painting. Not once in my lifetime I confronted the emptiness of Italian squares and sharp angles of classicist multi-story buildings identically as presented in the paintings of Giorgio de Chirico. Likewise, I believed one of our reputable painters was imaginative and even envied him a bit for it, until I entered his home, realizing that he was projecting his own reality in his painting, which seemed exactly as in the paintings. Fantastic art is therefore also fate. For that reason, indicating its anachronism compared to the trends or focus on everlasting, which fantastic artists also long for, represent an indispensable part of the hermeneutics of the fantastic. They are also receptive assumptions of presented works of fantastic art of 33 authors at the Third Biennale of Fantastic Art organized by the Mihajlović Phoenix Foundation. "On the wings of the mythical bird", the audience gets to meet traditionally displayed as well as new authors in an unrepeatable way, which enables the impression of both continuity and freshness.

On the traces of the idea that truth is contained in the perceived scene and that the Hegelian defined "sensual shine of ideas" is fantastic itself, the work of Predrag Todorović "Goldenshine" was born, in which postimpressionist and expressionist textures of colored surfaces are evoked on stylistic level. Tactile experience as a "genetic code" of form and resounding color in Željko Đurović's painting "Bride" are frames of the epiphany of the female divine principle, used also by Siniša Kašavelski in an authentic manner, invoking the multiarmed "Magna Mater". Longing to relieve the deep connection with his archetype through a witty game of words in the title of the painting "Capricious", Slavko Krunić presents a female character between the personification of flying, muse and his own anima. The ancient legend about Eros and Psyche testifies that the soul (ψυχή, anima) is female and her personifications appear correspondingly. The connection of the appearance of thoughts and woman is the subject of Pavle Maksimović's painting "Woman in the Valley". "Etherical Metamorphoses" in strong movement, on the other hand, are the poetic result of phantasmagoria in Sofija Milovanović's painting "Chasing Dreams", while the fact that the term empathy was derived exactly from the artistic realm is confirmed by the relationship between Vladimir Prica and his own "heroes of fog and artists of play" in his painting "Flyers". An entire world of fantastic

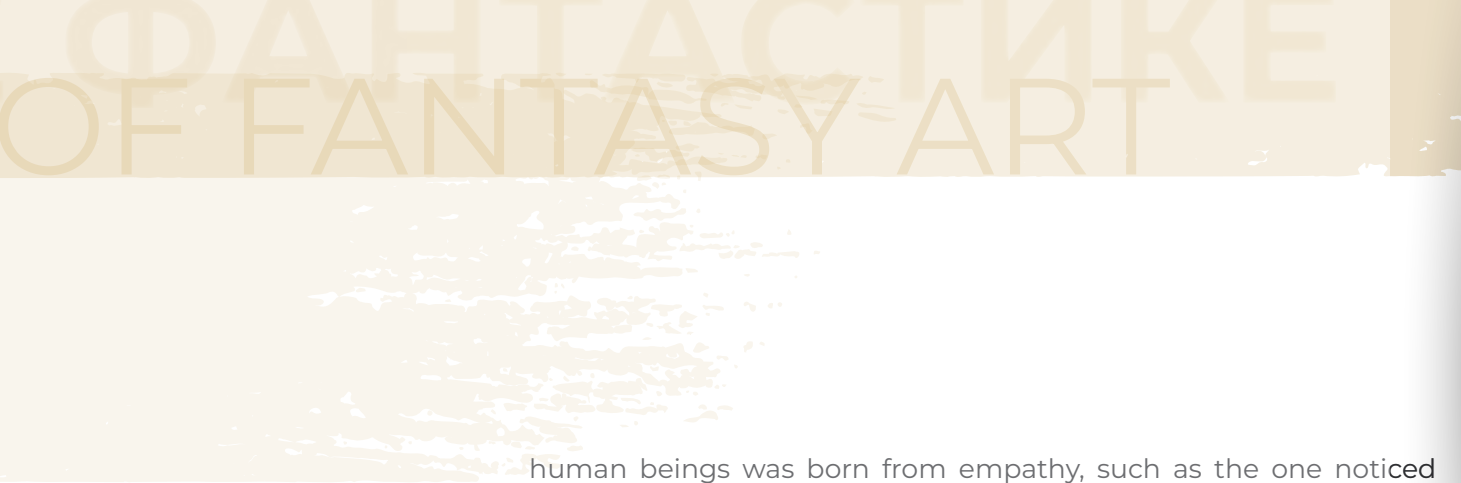
Objectivity and figuration are equally characteristic for realistic and fantastic art, whereas the latter approaches them in a philosophical manner, thereby getting closer to the procedures of surrealist and metaphysical painting.

Из емпатије је рођен читав свет фантастичних људских бића, какав се уочава на слици „Без назива“ Дејана В. Уларџића али и на његовим другим делима. На емпатији се заснива и фанатастични приказ са елементима, којима се поље слике и зона посматрача повезују у јединствени простор на слици-инсталацији „Јарам унижених“ Горана Митровића. На метаморфозама, опет, почивају дело „Ратник“ Мирослава Стевановића и слика „Tricky games“ Маријане Ракићевић у коју се лукавом заводљивошћу игре друштвеним конвенцијама веома успешно увлачи и сâм посматрач. На један другачији начин, кроз деловање енергије у простору, постигнута је узбудљива убедљивост „Ратника“. Своја фантастична изображења ноумених појмова и појава предочили су Теодора Стојановић и Сергеј Апарин: на трагу сопствених трајнијих истраживања Теодора кроз текстуру као „демијуршки материјал“ обликује фигуру, за коју се испоставља да је у питању „Филозоф“ док Сергеј у духу свог контемплативног сликарства на темељу идеје о антропоцентричности космоса, самоћу као предуслов таквих созерцања предочава на слици „У сусрет ноћи“. Сродно али гестуално изражено „обухватање света“ као сопства представљено јесликом „Initium Mundi“ Николе Митровског док на један антикварско-алегоријски начин о старом континенту слови дело „Прва Европа“ Ненада Станковића. Деконструисане форме

„На крилима митске птице“ публика се среће са неким традиционално присутним али и неким новим ауторима у непоновљивом склопу, који омогућава утисак континуитета и свежине истовремено.

сведене на племениту материјализацију површина као еквивалената идеја на слици „Триптих“ Радослава Голубовића тумаче се на основу бестежинског стања и кретања кроз етар или водену масу. Помешаност осећања страха и пријатности у души детета има свој ехо на сликама Владимира Лалића „Детињство“, чији назив и узбудљивост једно снажно али до краја нејасно осећање подижу на раван парадигме док у сличном контексту – рођење фантастичних постојанстава пробија зидове сликаркине душе у форми интимне собе на слици „Лов на страхове од сутра“ Снежане Петровић. Пробијање живота али из дубине спратне куће као пећине Дикте и слика времена те мисао о њему на основу претежно цикличног кретања фигура, провејавају из дела „Пупољци“ чији је аутор Раде Вујачић. Као какав магични реликвијар предметњених емоција предочава се приказ на слици „Седам златних суза“ Маје Обрадовић. На сродан начин, материјализација у духу савременог искуства, овога пута у приказу „ведре буколице“ са почетка трећег миленијума одликује дело „Љубав је као балон“ Петра Мошића. Артизам покрета и артизам способности која побеђује природне законе кроз евокацију каналетовских визија града на лагумима удивљује посматрача док стоји пред сликом „Equis ekvilibrat in stilo Veneto“ Миленка Трбовића. „Ритерска сага“ на слици „Крај времена“ Катарине Зарић у својој слојевитости узбуђује посматрача магичним спојем покрета и мировања, израженим својеврсним лебдењем;

human beings was born from empathy, such as the one noticed in Dejan V. Ulardžić's painting "Without a Title" as well as his other works. The fantastic scene with elements, which connect the area of the painting and the zone of the observer into a unique space on Goran Mitrović's painting-installation "The Yoke of the Humiliated" is also based on empathy. Miroslav Stevanović's work "Warrior" rests on metamorphoses, as well as Marijana Rakičević's painting "Tricky Games", where the observer themselves are slyly and seductively pulled into a game of social conventions. In a different way, through the activity of energy in space, the exciting convincingness of the warrior is achieved. Teodora Stojanović and Sergej Aparin presented their fantastic personification of noumena terms and phenomena: on the traces of her own permanent investigations, Teodora formed a figure through texture as a "demiurge material", which turns out to be a "Philosopher", while Sergej in the spirit of his contemplative painting based on the idea of the anthropocentrism of the universe, presents loneliness as the precondition for such enlightenments in his painting "Towards the Night". Similarly yet gesturally expressed "encompassing of the world" as the self was represented with Nikola Mitroski's painting „Initium Mundi", while Nenad Stanković's work "First Europe" speaks about the old continent in an antique-allegorical manner. Deconstructed forms reduced to noble materialization of surfaces as equivalent to ideas in Radoslav Golubović's painting "Triptych" are interpreted based on zero gravity and moving through the ether or water mass. A mixture of feelings of fear and pleasure in the soul of a child has its echo in the paintings of Vladimir Lalić "Childhood", which title and excitement elevate a strong yet unclear feeling to the level of paradigm, while in a similar context – the swarming of fantastic existences breaks through the walls of the painter's soul in the form of an intimate room in Snežana Petrović's painting "Hunting Fears from Tomorrow". The breakthrough of life from the depths of a one-story house as Dicta's cave and image of time as well as the thought about it based on dominantly cyclic movement of figures, pervades from the work "Buds" by Rade Vujačić. As some magical reliquary of defined emotions, space is presented in the painting of Maja Obradović "Seven Golden Tears". In a similar way, materialization in the spirit of contemporary experience, this time in the presentation of a "joyful idyll" from the beginning of the third millennium, is featured in "Love Is like a Balloon" by Petar Mošić. The artistry of movement and artistry of capabilities that wins over laws of nature through evoking channeletic visions of a city on dungeons astonishes the observer while standing before Milenko Trbović's painting "Equis ekvilibrant in stilo Veneto". A "Tale of a Knight" in Katarina Zarić's painting "The End of Time" excites the observer

"On the wings of the mythical bird", the audience gets to meet traditionally displayed as well as new authors in an unrepeatable way, which enables the impression of both continuity and freshness.

односом споља-унутра у стварности једног есхатолошког чина у готички обликованом метафизичком простору, у који продире светлост као показатељ временске прекретнице. На слици „Времеплов“ Будимира Димитријевића као и дугим његовим делима фантастичан је и наизглед логичан спој човека и машине. На истоветној антитези органско-неорганско кроз текстуру и интензиван али комплементаран колорит и просторност, која се у пасажима провлачи према дубљим регистрима и хоризонту, заснован је бошовски приказ бића у форми инсекта на слици „Jeronimus“ Данице Масниковић. Унутар себе чврсто затворени органски и конструисани облици, према стилу, својствени су и Ђорђу Љ. Савићу, који сопствени израз црпи из византијске естетике. На слици „Без назива“ као и другим његовим делима текстуре постулирају површине, које се са цртежом синтетизују у монументалну форму. Такође, кубички затворен профилни лик бродара/бродарке на слици „Наусика“ Јулије Дашић у мисаоној сфери повезује медузу, таласе и мождане вијуге у поприште својеврсне одисеје. Антички ехо одзивања кроз пасуљасто обликоване зенице као сјај ириса на фантастично обликованом женском лику катарзичног израза у којем се контекстуализује животни фатум, предочен на слици „Признајем, све признајем“ Драгана Илића ди Вога. Између снажне експресије и покрета уочава се егзистенцијална запитаност аутора Горана Ћетковића на слици „Пролазност“. Специфичност уметности фантастике уочава се управо на основу интересовања за појам време и препознаје кроз тежње да се прошлост призове у „истинито сада“ слике. *Modus deficiens* историјског и истинитог времена у правцу препознавања четврте димензије Јана Стојковић превазишла је на слици „Рекапитулација“. Другачијим путем кроз време „ишао“ је Душан Савковић на слици „Ноћни дан“, са уверењем да управо оно опредељује просторну метафизичност. Уметност фантастике, дакле, са једне стране афирмише смисао, свест о битку а са друге – постулира постојање по себи. То се, кроз фрагилност чисте душе, открива у поетици слике „Валерија у потрази за смислом; у муљу се губим“ Љубице Кржић Валтер док снажна реконтекстуализација *vanitas* симбола на слици „La Vanite HST“ Лукаша Кендла управо потврђује уметност фантастике као *modus vivendi* уметности у ширем смислу, њених узрока, тежњи и циљева.

with its multilayered features, the magical merge of movement and stillness, expressed levitation; the relation between outside and inside in the reality of an eschatological act in a gothically formed metaphysical space, with light penetrating it like an indicator of a milestone in time. In Budimir Dimitrijević's painting "Time Machine", as well as his other works, even the seemingly logical merge of man and machine is fantastic. The identical antithesis of the organic and nonorganic through texture and intensive yet complementary coloring and space, which moves through passages towards deeper registers and the horizon, is the basis of the Boschian presentation of being in the form of an insect in Danica Masniković's painting "Hieronimus". Internally firmly closed organic and constructed forms, according to style, are characteristic for Đorđe Lj. Savić, who derives his own expression from esthetics. In his painting "Without a Title" as well as his other works, textures postulate surfaces, which synthesize with drawing into a monumental form. Furthermore, the cubically closed profile image of a boatman/boatwoman in the painting "Nausika" by Julia Dašić in a contemplative realm connects medusa, waves and brains in the battlefield of an odyssey. The ancient echo resounds through bean-like formed pupils like the shine of an iris on a fantastically shaped female image with a cathartic expression, which contextualizes the life fate presented in the painting "I Admit, I Admit Everything" by Dragan Ilić di Vogo. The existential wondering of author Goran Četković in his painting "Transience" is noticed between strong expression and movement. The specificity of fantastic art is noticed exactly based on the interest in the term time and noticed through tendencies to invoke the past into the "truly now" of the painting. Modus deficiens of the historical and actual time towards understanding the fourth dimension was overcome by Jana Stojković in her painting "Recapitulation". Dušan Savković took a different path through time in his painting "Nocturnal Day" convinced that that is exactly what determines spatial metaphysics. Fantastic art, therefore, affirms meaning on one side, the awareness of the being, and on the other – postulates existence itself. Through the fragility of a pure soul, it is revealed in the poetics of the painting "Valerija Searching for Meaning; I'm Lost in Slime" by Ljubica Kržić Walther, while the strong recontextualization of the vanitas symbol in the painting "La Vanite HST" by Lukas Kendl confirms fantastic art as the modus vivendi of art in the broader sense, its causes, aspirations and objectives.

Дистопија данашњице, као облик живота у којем се испољава резолутна сумња у достигнућа цивилизације кроз њену историју и на основу ње се релативизују, наизглед, преузима улогу фантастике. Са друге стране, у фантастици нема ничег дистописког: она је слободотворна, закономерна и синтетизујућа духовна стварност, кадра да човека уздигне до парнасовских висина.

Фантастика није игра, премда свака игра обухвата и елементе фантастике; пуни и прави живот фантастике почиње тамо где престаје забава. Неочекивани обрти и изненађења која приређује мађионичар носе у себи клицу фантастике, али прави живот омогућава јој управо сликарство на основу демијуршке способности материјализације стварности, која укључује бројне неочекиваности.

На извешан начин, уметност фантастике представља гарант продужетка хуманистичког типа друштва и цивилизације. Са једне стране, на основу комбиновања небројених примера и модела AI ће бити у стању да креира нешто што ће личити на уметност фантастике и то већ чини а са друге – недостајаће управо снажан индивидуалитет, интуитивност и осећајност у непоновљивом склопу, који пројављују уметници фантастике. Дистопија данашњице, као облик живота у којем се испољава резолутна сумња у достигнућа цивилизације кроз њену историју и на основу ње се релативизују, наизглед, преузима улогу фантастике. Са друге стране, у фантастици нема ничег дистописког: она је слободотворна, закономерна и синтетизујућа духовна стварност, кадра да човека уздигне до парнасовских висина. Због животног убрзања данас живимо садржаје научне фантастике свог детињства док уметност фантастике представља управо ону неопходну „временску кочницу“ и катарзу као лек против бесмисла.

Горан М. Јанићијевић

Дипломирани сликар, магистар историје уметности

The dystopia of today, as a form of life expressing a resolute doubt in the achievements of civilization through its history and relativized based on it, seems to be taking over the role of fantasy. On the other hand, there is nothing dystopic in fantastic art: it is a liberating, natural and synthesizing spiritual reality, capable of elevating man to Parnassian heights.

Fantastic art is not a game, although every game includes elements of fantasy; the full and real life of fantasy begins where entertainment ends. The unexpected turns and surprises presented by a magician carry a seed of fantasy, but its real life is enabled only by painting based on the demiurge abilities of materialization of reality, which includes numerous unexpectednesses.

In a certain way, fantastic art represents a guarantee of the continuation of a humanistic type of society and civilization. On one hand, based on combining numerous examples and models, AI will be capable of creating something that will resemble fantastic art, and it is already doing so, and on the other hand – strong individuality, intuition and sensitivity in an unrepeatable structure, manifested by fantastic artists, will be missing. The dystopia of today, as a form of life expressing a resolute doubt in the achievements of civilization through its history and relativized based on it, seems to be taking over the role of fantasy. On the other hand, there is nothing dystopic in fantastic art: it is a liberating, natural and synthesizing spiritual reality, capable of elevating man to Parnassian heights. Due to the acceleration of life, we are today living the science fiction of our childhood, while fantastic art represents the necessary “time brake” and catharsis as a remedy for meaninglessness.

Goran M. Janićijević
Graduated Painter, Master of Art History

ОДАБРАНА УМЕТНИЧКА ДЕЛА III БИЈЕНАЛА ФАНТАСТИКЕ

SELECTED ARTWORKS OF THE THIRD
BIENNALE OF FANTASY ART

Учесници су наведени по азбучном реду према презименима.
The participants are listed in alphabetical order by last name.

АПАРИН СЕРГЕЈ	APARIN SERGEJ
ВУЈАЧИЋ РАДЕ	VUJAČIĆ RADE
ГОЛУБОВИЋ РАДОСЛАВ	GOLUBOVIĆ RADOSLAV
ДАШИЋ ЈУЛИА	DASIĆ JULIA
ДИМИТРИЈЕВИЋ БУДИМИР	DIMITRIJEVIĆ BUDIMIR
ЂУРОВИЋ ЖЕЉКО	ĐUROVIĆ ŽELJKO
ИЛИЋ ДИ ВОГО ДРАГАН	ILIĆ DI VOGO DRAGAN
КРЖИЋ ВАЛТЕР ЉУБИЦА	KRŽIĆ WALTHER LJUBICA
КРУНИЋ СЛАВКО	KRUNIĆ SLAVKO
ЛАЛИЋ ВЛАДИМИР	LALIĆ VLADIMIR
МАКСИМОВИЋ ПАВЛЕ	MAKSIMOVIĆ PAVLE
МИЛОВАНОВИЋ СОФИЈА	MILOVANOVIĆ SOFIJA
МИТРОВИЋ ГОРАН	MITROVIĆ GORAN
МИТРОВСКИ НИКОЛА	MITROVSKI NIKOLA
ПЕТРОВИЋ СНЕЖАНА	PETROVIĆ SNEŽANA
ПРИЦА ВЛАДИМИР	PRICA VLADIMIR
РАКИЋЕВИЋ МАРИЈАНА	RAKIĆEVIĆ MARIJANA
САВИЋ Љ. ЂОРЂЕ	SAVIĆ LJ. ĐORĐE
САВКОВИЋ ДУШАН	SAVKOVIĆ DUŠAN
СТАНКОВИЋ НЕНАД	STANKOVIĆ NENAD
СТЕВАНОВИЋ МИРОСЛАВ	STEVANOVIĆ MIROSLAV
СТОЈАКОВИЋ ЈАНА	STOJAKOVIĆ JANA
СТОЈАНОВИЋ ТЕОДОРА	STOJANOVIĆ TEODORA
ТОДОРОВИЋ ПРЕДРАГ	TODOROVIĆ PREDRAG
ТРБОВИЋ МИЛЕНКО	TRBOVIĆ MILENKO
ЋЕТКОВИЋ ГОРАН	ĆETKOVIĆ GORAN
УЛАРЏИЋ В. ДЕЈАН	ULARDŽIĆ V. DEJAN

СЕРГЕЈ АПАРИН

SERGEJ APARIN

aparin.art@gmail.com

Сергеј Апарин (1961, Вороњеж, Русија) дипломирао је 1981. године у Институту за уметност у Вороњежу у Русији. Од 1981. до 1991. године учествовао је на групним изложбама младих уметника у Санкт Петербургу, Кијеву и Москви. Од 1991. Године живи и ради у Београду. Своје крајње необичне и занимљиве радове излагао је у Земуну, Београду, Нишу, Будви, Херцег Новом и на Светом Стефану. Имао је много самосталних, а учествовао је и на бројним групним изложбама у Швајцарској, Француској, Мађарској, Русији, САД и Данској. Његови радови се налазе у приватним колекцијама у земљи и иностранству. Члан је УЛУС-а. Добитник је гран-при награде на II Бијеналу фантастике за 2023. годину.

Sergej Aparin (1961, Voronezh, Russia) Graduated from the Institute of Art in Voronezh, Russia in 1981. Participated in group exhibitions of young artists in St. Petersburg, Kiev and Moscow from 1981 to 1991. He has been living and working in Belgrade since 1991. Exhibited his ultimately unusual and interesting works in Zemun, Belgrade, Niš, Budva, Herceg Novi and Sveti Stefan. He held a number of solo and participated in numerous group exhibitions in Switzerland, France, Hungary, Russia, USA and Denmark. His works are part of private collections in the country and abroad. Member of ULUS. Winner of the Grand Prix at the II Biennale of Fantastic Art in 2023.

Сергеј Апарин, **У сусрет**, уље на платну, 90x110 cm, 2025.

РАДЕ ВУЈАЧИЋ

RADE VUJAČIĆ

radevujacic100@gmail.com

Раде Вујачић (1977, Подгорица) дипломирао је на Факултету ликовних умјетности у Цетињу, у класи проф. Анке Бурић. Члан је Удружења ликовних умјетника Црне Горе од 2012. године. Приредио је и самосталне изложбе у многим местима: хотел *Плавница* у Подгорици (1995), Удружење изворних ликовних стваралаца Црне Горе у Подгорици (2007), Културно-информативни центар *Малесија* у Подгорици (2009), *Bluees Bar* у Подгорици (2015), *Queen of Montenegro* у Будви (2016), Умјетнички павиљон у Подгорици (2017), *Галерије и музеји* у Тивту (2018). Учествовао је на бројним колективним изложбама у земљи и иностранству. Такође, био је учесник многих ликовних колонија у земљи и иностранству.

Rade Vujačić (1977, Podgorica) graduated from the School of Fine Arts in Cetinje in the class of Professor Anka Burić. He has been a member of the Association of Painters of Montenegro since 2012. He held solo exhibitions in many places: Plavnica hotel in Podgorica (1995), Association of Authentic Painters of Montenegro in Podgorica (2007), Malesija Cultural and Information Center in Podgorica (2009), Bluees Bar in Podgorica (2015), Queen of Montenegro in Budva (2016), Art Pavilion in Podgorica (2017), Galleries and Museums in Tivat (2018). He participated in numerous collective exhibitions, as well as many art colonies in the country and abroad.

Раде Вујачић, **Пупољци**, акрил, 120x90 cm, 2024.

РАДОСЛАВ ГОЛУБОВИЋ

RADOSLAV GOLUBOVIĆ

rgolubovic37@gmail.com

Радослав Голубовић (1942, Ваљево) завршио је Академију примењених Уметности у Београду 1967. Године, где је дипломирао на одсеку унутрашње архитектуре у класи проф. Ђорђа Крекића. Школске 1969–1970. године предавао је ликовно образовање, као и школске 1980–1981. године јединој генерацији дизајнерског смера у Ваљевској гимназији. Од 1971. године, па до краја свог радног века – 2005. године, радио је у више новинско-издавачких предузећа: *Јеж*, *Борба*, *Блиц*, *Ревија Колубара*, *Атекс* и *Глас јавности*, као ликовно-графички уредник. Групно излаже од 1964. године. Самостално је излагао у Коларчевом Народном Универзитету у Београду, кафани *Знак питања*, као и у читаоници Културног центра у Београду, затим у Народном музеју у Ваљеву, Ваљевској гимназији, те у Градској галерији Ваљево.

Radoslav Golubović (1942, Valjevo) graduated from the Academy of Applied Arts in Belgrade in 1967, Department of Interior Architecture, in the class of Professor Đorđe Krekić. He taught art education in the 1969-1970 school year, as well as in 1980–1981, the latter to the only generation of the design department at the Valjevo Gymnasium. From 1971 to the end of his professional career in 2005, he worked as an art and graphic editor at several newspaper and publishing companies: *Jež*, *Borba*, *Blic*, *Revija Kolubara*, *Ateks*, and *Glas javnosti*. He began exhibiting in group shows in 1964. His solo exhibitions were held at the Kolarac People's University in Belgrade, the "Znak Pitanja" café, the reading room of the Cultural Center in Belgrade, National Museum in Valjevo, Valjevo Gymnasium, City Gallery Valjevo.

Радослав Голубовић, **Без назива**, триптих, колаж, 60x78 cm, 2024.

ЈУЛИА ДАШИЋ

JULIA DAŠIĆ

dasic.julia@gmail.com

Јулиа Дашић (1973, Париз) провела је младост између Београда и Грчке. Студирала је на Факултету примењених уметности у Београду и Националној школи декоративних уметности у Паризу (*École nationale supérieure des arts décoratifs – ENSAD*). Јулиа развија поетски, мрачни и фантастични стил, инспирисан светом надреализма. Крајем 2008. године изложила је збирку *Одалиске* у Српском културном центру у Паризу. Телевизијски канал *Arte* посветио је тој изложби део свог документарног филма *Скривено лице задњице*. Уследио је низ тематских изложби у Француској и Србији. Јулиа је 2018. године, на позив Форума страних културних института у Паризу (FICEP), учествовала са серијом кратких анимираних филмова пројектованих на Еспланади Инвалида у Паризу, поводом културне манифестације *Nuit blanche* у организацији града. Године 2021. реализује серију анимираних филмова на тему *Карневал животиња* композитора Камија Сен-Санса. Приказани су 8. новембра 2021. на Клавирском фестивалу у Луцерну (Швајцарска), а затим 26. новембра у дворани Викторија хол у Женеви, током престижног концерта пијанисткиње Марте Аргерих. Године 2023. осваја другу награду на Бијеналу сликарства *Милена Павловић Барили* у Пожаревцу и постаје део базе *Ars Femina Identitas*. Јулиа Дашић ради и као илустраторка за штампу и књижевно издаваштво и бави се анимацијом. Тренутно живи и ради у Француској.

Julia Dašić (1973, Paris) spent her youth between Belgrade and Greece. Studied at the Faculty of Applied Arts in Belgrade and National School of Decorative Arts in Paris (ENSAD). Julia has developed a poetic, dark and fantastic style inspired by the world of surrealism.

At the end of 2008, she exhibited her "Odaliques" collection in the Sebian Cultural Center in Paris. Arte TV channel dedicated part of its documentary "Hidden Face of the Bottom" to this exhibition. This was followed by a series of thematic exhibitions in France and Serbia. In 2018, upon the invitation of the Forum of Foreign Cultural Institutes in Paris (FICEP), Julia participated in the cultural event "Nuit blanche", organized by the city of Paris, with a series of short animated movies shown at the Esplanade des Invalides in Paris. In 2021, she created a series of animated movies on the subject of "The Carnival of the Animals" written by composer Camille Saint-Saens. They were shown on November 8, 2021, at the piano festival in Lucerne, Switzerland, and then again on November 26 in the Victoria Hall in Geneva during the prestigious concert of pianist Marta Argerich. In 2023, Julia won second prize at the "Milena Pavlović Barili" painting biennale in Požarevac, Serbia. In 2025, she was enlisted in the *Ars Femina Identitas* database. Julia Dašić is also engaged as illustrator for magazines and books as well as in animation. She is currently living and working in France.

Јулиа Дашић, *Наусика*, акрил, 80х60 cm, 2025.

БУДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ

BUDIMIR DIMITRIJEVIĆ

budimirdimitrijevic@gmail.com

Будимир Димитријевић (1971, Београд) дипломирао је на Факултету примењених уметности и дизајна у Београду 1995. године и магистрирао графику 1997. године код проф. Милице Вучковић, са циклусом графика на тему „Породични албум“. Члан је УЛУС-а од 1997. године. До сада је имао 13 самосталних изложби, преко 100 колективних изложби и учествовао је у бројним ликовним колонијама у Србији и иностранству. Године 2002. усавршавао је графику у графичкој радионици Пјера Спалајковића у Француској. Његови радови налазе се у многим музејима и приватним колекцијама у земљи и свету. Добитник је многих награда и признања за свој рад. Живи и ради у Београду.

Budimir Dimitrijević (1971, Belgrade) He graduated from the Faculty of Applied Arts and Design in Belgrade in 1995, and earned his master degree in 1997, mentored by professor Milica Vučković, with a cycle of graphics entitled “Family Album”. He has been member of ULUS since 1997 and member of “Ekslibris Udruženje Beograd” association since 1996. He won several prizes and awards for graphics. He exhibited at 13 solo and about 100 collective exhibitions in the country and abroad. He stayed in France in 2002, where he studied graphics in Pierre Spalajković’s graphics workshop. He participated in eight art colonies. His works are in museums and numerous collections in the country and around the world. He lives and works in Belgrade.

Будимир Димитријевић, **Времеплов**, уље на платну, 85x70 cm, 2025.

ЖЕЉКО ЂУРОВИЋ

ŽELJKO ĐUROVIĆ

zeljko@zeljkodjurovic.com

Жељко Ђуровић (1956, Даниловград) студије сликарства, као и постдипломске студије, завршио је на Факултету примењених уметности у Београду. Члан је УЛУС-а и интернационалне групе уметника *LIBELLULE*, Француска, као и групе *Фантастичних 6*. Редовни професор у пензији.

Имао је 51 самосталну изложбу у земљи и иностранству. Излагао у *Међународном центру за фантастичну уметност*, замак *Грије* (дела му се налазе у сталној поставци *Музеја Грије*), салону *Comparaison*, *Grand Palais* у Паризу, *Музеју фантастичне уметности у Бечу*; учествовао је на Првој светској изложби фантастичне уметности *Du Fantastique au Visionnaire*, Венеција, Италија. Заступљен је у преко 32 књиге о уметности. За свој ликовни рад добио је 12 награда. Добитник је награде фондације *M.C. Escher* за *ex libris* и награде за сликарство Задужбине *Момо Капор* и *Grand Prix* Бијенала фантастике у Србији.

Дела му се налазе у: *Народни музеј Београд – Кабинет графике*, *Интернационални музеј за фантастичну уметност – замак Грије*, *Швајцарска*, *Народни музеј Крагујевац*, *Народни музеј Ужице*, *Збирка Галерије несврстаних – Подгорица*, *Црна Гора*, *Галерија РТС Београд*, као и у приватним колекцијама у земљи и свету.

Željko Đurović (1956, Danilovgrad) Completed his studies in painting and postgraduate studies at the Faculty of Applied Arts in Belgrade. Member of ULUS and international group of artists "LIBELLULE", France, as well as the Fantastic 6 group. He is a retired full professor. He had 51 solo exhibitions in the country and abroad. Exhibited in the International Center of Fantastic Art, Gruyere Castle (his works are part of the permanent exhibition in the Gruyere Museum), "Comparaison, Grand Palais" salon in Paris, Museum of Fantastic Art in Vienna, participated in the First International Exhibition of Fantastic Art "Du Fantastique au Visionnaire" in Venice, Italy. Presented in more than 32 books about art and won 12 awards for his art. Winner of the "M.C. Echer" for *ex libris* foundation award and award of the Momo Kapor Endowment for painting and Grand Prix of the Biennale of Fantastic Art in Serbia.

His works are exhibited in the National Museum in Belgrade – graphic art cabinet, International Museum of Fantastic Art in the Gruyere Castle, Switzerland, National Museum in Kragujevac, National Museum in Užice, Non-Alligned Gallery Collection in Podgorica, Montenegro, RTS Gallery in Belgrade, as well as in private collections in the country and abroad.

Желько Ђуровић, *Невеста*, уље на платну, 100x80 cm, 2025.

ДРАГАН ИЛИЋ ДИ ВОГО

DRAGAN ILIĆ DI VOGO

divogo56@gmail.com

Драган Илић Ди Вого (1962, Београд) професионално се бави сликарством од 1990. године. У статусу је слободног уметника од 2001. године. Члан је удружења *Art of Imagination*. Члан је ликовне групе *Libellule*. Намерно живи и ствара у Београду. Добитник је награде „Димитрије Митриновић“ фонда *Ars Longa* 2012. године, за свеукупно стваралаштво и допринос ликовној уметности.

Наш најзначајнији ликовни критичар Ђорђе Кадијевић, између осталог, о Ди Вогоу каже следеће: „Ди Вогова сликарска имагинација натопљена је флуидом поетске осећајности. Овај сликар дурбински оштрог опажања ствари не тежи јаким, шокантним ефектима, карактеристичним за стил сликарства надреалиста. Ди Вогова фантастика прожета је атмосфером лирског доживљаја. Слика могућег код Ди Вогоа сугерише стање неконфликтне коинциденције и апатичне симултаности догађања, без трага спољне деструкције, без апокалиптичног предосећања.“

Dragan Ilić Di Vogo (1962, Belgrade) He has been professionally engaged in painting since 1990 and has held the status of an independent artist since 2001. He is a member of the *Art of Imagination* association and a member of the art group *Libellule*. He intentionally lives and works in Belgrade. In 2012, he received the Dimitrije Mitrović Award from the *Ars Longa* Foundation for his overall artistic contribution and body of work in the visual arts. One of Serbia's most esteemed art critics, Đorđe Kadijević, wrote the following about Di Vogo:

“Di Vogo's painterly imagination is infused with the fluid of poetic sensitivity. This artist, with a telescopic sharpness of perception, does not seek bold or shocking effects typical of surrealist painting. Di Vogo's fantasy is imbued with the atmosphere of lyrical experience. His vision of the possible suggests a state of non-conflictual coincidence and apathetic simultaneity of events—without a trace of external destruction, without any apocalyptic foreboding.”

Драган Илић Ди Вого, *Признајем, све признајем*, уље на платну, 120x70 cm, 2025.

ЉУБИЦА КРЖИЋ ВАЛТЕР

LJUBICA KRŽIĆ WALTHER

ljubicakrzic@yahoo.com

Љубица Кржић Валтер (1982, Београд) дипломирала је 2007. године на Академији Српске православне цркве за уметност и конзервацију у Београду. Од 2010. године, као дипломирани мозаичар, ради у атељеу Ђуре Радловића. Од 2015. године редовни је члан УЛУПУДС-а, а 2018. године у оквиру овог удружења стиче статус слободног уметника. У свом сложене практичном раду, заступајући интердисциплинарни приступ, Љубица Кржић Валтер бави се мозаиком, штафелајним сликарством, изградом арт-објеката, илустровањем књига за децу и боди-артом. Као боди-артист ангажована је активно у земљи и иностранству. Од 2015. године активно учествује на групним изложбама и бијеналима мозаика у Београду.

Ljubica Kržić Walther (1982, Belgrade) Graduated from the Serbian Orthodox Church Academy of arts and conservation in Belgrade in 2007. As a graduated mosaic artist, she has been working in the studio of Đura Radlović since 2010.

Regular member of ULUPUDS since 2015, gained the status of a free artist in 2018 within the mentioned association.

In her complex practical work, supporting an interdisciplinary approach, Ljubica Kržić Walther is engaged in mosaic, easel painting, creating art objects, illustrating books for children and body art. As a body artist, she was actively engaged in the country and abroad. Active participant of group exhibitions and mosaic biennales in Belgrade since 2015.

Љубица Кржић Валтер, *Валерија у потрази за смислом у муљу се губим*,
уље на платну, 100x80 cm, 2025.

СЛАВКО КРУНИЋ

SLAVKO KRUNIĆ

skakrunic@gmail.com

Славко Крунић (1974, Београд) дипломирао је 1998. године на Факултету ликовних уметности у Београду, у класи проф. Радомира Рељића. Магистрирао је 2002. године у класи проф. Анђелке Бојовић. Од 2000. године члан је УЛУС-а, а од 2011. УЛУПУДС-а. Излагао је на четрдесет две самосталне и преко двеста групних изложби у земљи и иностранству. Од 2010. до 2015. Године радио је као илустратор *Политикиног Забавника*. Књигу *Сатириконе* објавио је са француском књижевницом Елоди Пинел. Са књижевницом Мирјаном Огњановић упричао је три књиге – *Управа неукаљаних части* (Академска књига), *Несаница за двоје* (*Booka*) и *Маузолеј* (Алтанова), да би четврту књигу *Лажне бајке* (*Booka*) реализовали заједно са писцем Давидом Албахаријем. Са књижевницом Сањом Домазет приредио је књигу *Мале богиње* (Службени гласник). Своју монографију *Маузолеј несавршенства* (*Unicorn*), са текстом Била Гулда, америчког музичара и продуцента, објавио је у Лондону. Илустровао је књигу *Књига које нема Ђорђа Балашевића*. Илустровао је каталог, плакат и билборд опере Вертер Народног позоришта у Београду, као и плакат и билборд за оперу *Севилски берберин*. Његови радови могу се наћи на омотима музичких издања домаћих и страних извођача, међу којима су: Един Карамазов, *The Toasters*, *Rotterdam Ska Jazz Foundation*, *Deepsteady* и *Dr. Deadlock and Conga Line*. Слике му се налазе на ексклузивној амбалажи козметике *Vleshel Barcelona*. Излагао је четрдесет два пута самостално и преко двеста пута колективно. За свој рад добио је бројна признања. Живи и ради у Београду и Новом Саду.

Slavko Krunić (1974, Belgrade) graduated from the Faculty of Fine Arts in Belgrade in the class of professor Radomir Reljić in 1998. He gained his master degree in 2002, in the class of professor Anđelka Bojović. Member of ULUS since 2000 and ULUPUDUS since 2011. He exhibited at forty-two solo and more than two hundred group exhibitions in the country and abroad. Between 2010 and 2015 he worked as illustrator in "Politikin zabavnik". Together with French writer Elodie Pinel, he published the book "Satiricone". Three books were published together with writer Mirjana Ognjanović - "The Administration of Untarnished Honors" (Akademaska knjiga), "Insomnia for Two" (Booka) and "Mausoleum" (Altanova), while David Albahari, writer, joined for the fourth - "False Fairytales" (Booka). He published the book "Small Pox" (Službeni glasnik) together with Sanja Domazet, writer. His monograph "Mausoleum of Imperfection" (Unicorn), including the text by Billy Gould, American musician and producer, was published in London. He illustrated Đorđe Balašević's book "The Book that Does Not Exist", illustrated the catalogue, poster and billboard for the opera "Werther" in the National Theater in Belgrade, as well as the poster and billboard for "The Barber of Seville" opera. His works can be seen on album covers of local and foreign performers including: Edin Karamazov, The Toasters, Rotterdam ska jazz foundation, Deepsteady and Dr. Deadlock and Conga line. His paintings are printed on the exclusive packaging of Vleshel Barcelona cosmetics. He won numerous prizes for his work. Lives and works in Belgrade and Novi Sad.

Славко Крунић, **Кочоперка**, акрил на платну, 120x90 cm, 2025.

ВЛАДИМИР ЛАЛИЋ

VLADIMIR LALIĆ

vladimir.lalic@gmail.com

Владимир Лалић ((1983, Београд), дипломирао је на Goldsmiths, Универзитету у Лондону (МФА) 2024. године, као и на Факултету примењених уметности у Београду 2008. године. Завршио је специјалистичке студије из графике на Факултету ликовних уметности у Београду 2010. године.

Завршио је специјалистичке студије из графике на Факултету ликовних уметности у Београду 2010. године. Радио је као асистент на Факултету примењених уметности у области графике од 2008. до 2012. године.

Члан је УЛУС-а од 2009. године. Лалић је имао 38 самосталних и више од 90 групних изложби широм света (Нјујорк, Сингапур, Париз, Лондон, Трст...). Добитник је уметничких резиденцијалних боравка у Cité internationale des arts у Паризу (2013) и Tropical Lab у Сингапуру (2019). Лалић је освојио девет награда за визуелне уметности, укључујући престижну награду Prix Paul Louis Weller од Француске академије лепих уметности у Паризу. Његова дела налазе се у многим приватним и јавним колекцијама широм света.

Поред визуелних уметности, Лалић има каријеру као вокални извођач. Као оперски певач, комбинује прогресивни рок и експерименталну музику. Наступао је на више од 400 концерата широм света. Живи и ради у Лондону, Велика Британија.

Vladimir Lalić (1983, Belgrade) Graduated from Goldsmiths, University of London (MFA) in 2024 and from the Faculty of Applied Arts in Belgrade in 2008. He completed his specialist studies in graphic art at the Faculty of Fine Arts in Belgrade in 2010. Worked as assistant professor at the Faculty of Applied Arts in the field of graphic art between 2008 and 2012. Member of ULUS since 2009. Lalić had 38 solo and participated in more than 90 group exhibitions worldwide (New York, Singapore, Paris, London, Trieste...). Winner of artist-in-residence programs in Cité internationale des arts in Paris (2013) and Tropical Lab in Singapore (2019). Lalić won nine awards for visual arts, including the prestigious Prix Paul Louis Weller from the French Academy of Fine Arts in Paris. His works are part of many private and public collections throughout the world. Besides visual arts, Lalić also pursues a career as a vocalist. As an opera singer, he combines progressive rock and experimental music, and performed at more than 400 concerts all over the world. He lives and works in London, Great Britain.

Владимир Лалић, *Детињство*, акварел, 120x80 cm, 2015.

ПАВЛЕ МАКСИМОВИЋ

PAVLE MAKSIMOVIĆ

paulusmax@gmail.com

Павле Максимовић (1981, Београд) 2001. године уписује Академију уметности у Новом Саду, одсек за сликарство. Дипломирао је 2006. године у класи проф. Душана Тодоровића. Члан је УЛУС-а од 2008. године. Самостално је излагао на више изложби: 2005. године представио је изложбу *The Presence of Jazz* у галерији „Свети Стефан“ у Црној Гори. Изложбу под називом „Сведоци X,Y“ приказује у галерији Задужбине Илије М. Коларца у Београду 2009, а затим и у галерији „Владислав Маржик“ у Краљеву 2011. године. У Београду, у салону „Шамлиза“, излаже радове 2015. („Intermediate Works“) и 2016. („No 6“). Године 2017. у Културном центру Инђија, у галерији Куће Војновића, приређује изложбу под називом „Интермедијалне слике и конверзација“. Током 2018. године излаже изложбу „Конверзација“ у Галерији Културног центра Нови Београд, изложбу графика у КЦ Нови Сад (Трибина младих), као и изложбу цртежа у Градској галерији Котор. Године 2019. у Београду реализује изложбу „Конверзација II“ у Блок галерији НБКМ. Најновију изложбу *Novus Homo* приређује 2024. године у Галерији Културног центра Божидар Аџија. Учествовао је на бројним групним изложбама.

Pavle Maksimović (1981, Belgrade) enrolled in the Academy of Arts in Novi Sad, painting department, in 2001. He graduated from the Academy in 2006, in the class of professor Dušan Todorović. Member of ULUS since 2008. He had several solo exhibitions, including the “Presence of Jazz” at the “Sveti Stefan” Gallery in Montenegro. He presented his exhibition “Witnesses X, Y” in the Ilija M. Kolarac Gallery in Belgrade in 2009, and then in the “Vladislav Maržik” Gallery in Kraljevo in 2011. He exhibited his works in Belgrade, in the “Šamliza” salon in 2015 (“Intermediate Works”) and in 2016 (“No. 6”). In 2017, he held an exhibition entitled “Intermedial Paintings and Conversation” in the Cultural Center of Inđija, in the Kuća Vojnovića Gallery. During 2018, he held the “Conversation” exhibition in the Cultural Center Novi Beograd Gallery, exhibition of graphic art in the Cultural Center of Novi Sad, as well as the exhibition of drawings in the City Gallery of Kotor. In 2019, he held the exhibition “Conversation II” in the Blok Gallery NBKM. His latest exhibition, “Novus Homo”, was held in 2024, in the Cultural Center Božidar Adžija Gallery. He participated in numerous group exhibitions.

Павле Максимовић, **Жена у долу**, уље на платну, 80x100 cm, 2024.

СОФИЈА МИЛОВАНОВИЋ

SOFIJA MILOVANOVIĆ

sofija.sole97@gmail.com

Софија Миловановић (1997, Београд) уметница и дизајнерка, дипломирала је на Факултету примењених уметности у Београду. Њено стваралаштво обухвата илустрације, аквареле, принтове и модне пројекте, а током година излагала је на бројним изложбама и уметничким сајмовима у Србији и иностранству. Излагала је на Сајму савремене уметности у павиљону „Цвијета Зузорић“ у Београду 2023. године, као и на Светском сајму уметности у Кореји у фебруару 2024. године. Њени радови изложени су и у галерији *Context* у Падови (Италија), где се налазе у сталној поставци. Поред тога, приредила је две самосталне изложбе: у галерији Центар у Чумићевом сокачету 2021. године и у јануару 2025. у простору Pinecone Bar, где је први пут представила и своје дигиталне илустрације. Њени радови су такође део поставке у београдској галерији *Art for All*. Тренутно је на мастер студијама на одсеку за дигиталне графичке медије на Факултету примењених уметности. Њена уметничка пракса фокусирана је на истраживање емоција, а у центру актуелног мастер пројекта је повезивање уметничких форми са интроспекцијом и људским осећањима.

Sofija Milovanović (1997, Belgrade) is an artist and designer with a degree from the Faculty of Applied Arts in Belgrade. Her creative work spans illustration, watercolor, prints, and fashion projects. Over the years, she has exhibited at numerous shows and art fairs in Serbia and abroad.

She participated in the Contemporary Art Fair at the “Cvijeta Zuzorić” Pavilion in Belgrade in 2023, the World Art Fair in South Korea in February 2024, and in the “Context” gallery in Padua, Italy, where her works are now part of the permanent collection.

In addition to group exhibitions, she has held two solo shows — one in 2021 at the Centar Gallery in Čumićevo Sokače, and another in January 2025 at Pinecone Bar, where she presented her digital illustrations for the first time. Her works are also represented in the “Art for All” gallery in Belgrade.

She is currently pursuing a master's degree in digital graphic media at the Faculty of Applied Arts. Her current focus is on exploring emotions through visual art, and her master's project centers on connecting artistic forms with introspection and human feeling.

Софија Миловановић, **Јурећи снове**, акварел, 60x90 cm, 2024.

ГОРАН МИТРОВИЋ

GORAN MITROVIĆ

goranmitrovicpainting@gmail.com

Горан Митровић Горан Митровић (1968, Сремска Митровица) прва ликовна искуства стиче у атељеу академског сликара Драгана Мартиновића. У периоду од 1983. до 1990. године, под менторством Драгана Мартиновића, упознаје свет ликовне уметности и припрема се за упис на ликовну академију. Академију ликовних уметности уписује 1990. године у Сарајеву, у класи професора Ратка Лалића. Након завршене прве године основних студија, због почетка рата у Босни и Херцеговини, наставља и завршава студије на Академији уметности у Новом Саду, у класи проф. Душана Тодоровића. Учествовао је на више колективних изложби у земљи и иностранству – у Словенији, Италији, Немачкој, Швајцарској и Републици Српској. Митровићева дела налазе се у бројним угледним институцијама, галеријама, као и у приватним колекцијама у земљи и иностранству. Заступљен је у енциклопедијама, лексиконима и књигама о уметности. Живи и ради у Сремској Митровици, Србија.

Goran Mitrović (1968, Sremska Mitrovica) Gained his first artistic experience in the studio of academic painter Dragan Martinović. Between 1983 and 1990, Dragan Martinović introduced him to the world of visual arts and prepared him for enrolling in the Academy of Fine Arts.

Enrolled in the Academy in 1990, in Sarajevo, in the class of Professor Ratko Lalić. After completing his first year of undergraduate studies, due to the outbreak of war in Bosnia and Herzegovina, he was forced to complete his studies at the Academy of Arts in Novi Sad, in the class of Professor Dušan Todorović.

Participated in numerous group exhibitions in the country and abroad – in Slovenia, Italy, Germany, Switzerland, and the Republic of Srpska.

Mitrović's works are in the possession of many reputable institutions, galleries, as well as private collections both in Serbia and abroad.

Featured in encyclopedias, lexicons, and books about art.

Lives and works in Serbia, in Sremska Mitrovica.

Горан Митровић, *Јарам унижених*, комбинована техника, 87х62cm, 2025.

НИКОЛА МИТРОВСКИ

NIKOLA MITROVSKI

n37mm@yahoo.com

Никола Митровски (1990, Вршац) дипломирао је сликарство 2013. године на Академији уметности у Новом Саду, у класи проф. Душана Тодоровића, док је 2015. године мастерирао под менторством проф. Лидије Маринков Павловић.

Током претходних година, учествовао је на неколико домаћих и две међународне дечије ликовне колоније. Излагао је на бројним колективним изложбама у земљи, међу којима су: *Voyage Bleu* у Београду (2010), „Млади“ у Нишу (Ниш Арт Фондација, 2013) и *Homage aux artistes francophones* у Новом Саду (2013). Такође, имао је и изложбу у иностранству — „Ш.У.Н.Д“ у Фабрици Брако де Прата у Лисабону (2013).

Тренутно је запослен као професор ликовне културе у Хемијско-медицинској школи у Вршцу.

Nikola Mitrovski (1990, Vršac) Graduated painting from the Academy of Art in Novi Sad in 2013, in the class of Professor Dušan Todorović. He gained his master degree at the same academy in 2015, under the mentorship of Professor Lidija Marinkov Pavlović. During the previous years, he participated in several local and two international art colonies for children. He exhibited in numerous group exhibitions in the country, including “Voyage Bleu” in Belgrade (2010), “The Young” in Niš (Niš Art Foundation, 2013) and “Homage aux artistes francophones” in Novi Sad (2013). Furthermore, he had an exhibition abroad, “Š.U.N.D” in the Braco de Prata Factory in Lisbon (2013). He is currently employed as professor of fine arts in the Chemistry and Medical School in Vršac.

Никола Митровски, *Initium Mundi*, уље на платну, 60x60 cm, 2025.

ВЛАДИМИР ПРИЦА

VLADIMIR PRICA

prica@mail.com

Владимир Прица (1968, Бихаћ) образовао се у Кореници, Госпићу, Ријеци и Новом Саду. Био је шведски стипендиста на другој години студија на АПУРИ (Хрватска). Након завршене три године студија у Хрватској, 1991. године наставља школовање на Академији уметности у Новом Саду, где студира до 1993. године. Излагао је више пута самостално и колективно у земљи и иностранству. Члан је Удружења ликовних уметника Србије (УЛУС), као и још два уметничка удружења, и има статус самосталног уметника. Године 2022. уврштен је у енциклопедијско издање успешних људи Србије — *Oxford's Book of Successful People in Serbia*. Живи и ради у Србији.

Vladimir Prica (1968, Bihać) was educated in Korenica, Gospić, Rijeka and Novi Sad. During the second year of studying at the APURA (Croatia), he was a Swedish scholarship holder. After completing three years of studies in Croatia, he continued his education at the Academy of Arts in Novi Sad between 1991 and 1993.

He had a number of solo and collective exhibitions in the country and abroad. He is member of the Association of Fine Artists of Serbia (ULUS) as well as two more artistic associations and freelance artist.

In the year 2022, he was enlisted in Oxford's Book of Successful People in Serbia. Lives and works in Serbia.

Владимир Прица, *Летачи*, уље на платну, 80x100 cm, 2024.

ЂОРЂЕ Љ. САВИЋ

ĐORĐE LJ. SAVIĆ

djordjeljsavic@gmail.com

Ђорђе Љ. Савић (1982, Београд) завршио је Факултет примењених уметности у Београду, одсек Сценографија, као и мастер студије на истом факултету 2008. године. Учествовао је на више колективних изложби у земљи и иностранству. Такође, учествовао је у живописању више од 30 цркава широм Србије, Немачке и Северне Македоније. Бави се сликарством, иконописом, фрескописом и цртежом. При раду користи различите технике, првенствено акрил и туш, а тематика која га инспирише неизоставно јесте људски лик.

Đorđe Lj. Savić (1982, Belgrade) completed the Faculty of Applied Arts in Belgrade, Department of Scenography and master studies at the same Faculty in 2008. He participated at several collective exhibitions in the country and abroad. He also took part in painting life images in more than 30 churches all over Serbia, Germany and North Macedonia. He deals with painting, iconography, frescos, and drawings. He uses different techniques in his work, primarily acrylic and ink, while the theme which inspires him most is a human face.

Ђорђе Љ. Савић, **Без назива**, уље на платну, 80x60 cm, 2024.

ДУШАН САВКОВИЋ

DUŠAN SAVKOVIĆ

savkovicdusan84@gmail.com

Душан Савковић алијас Дукати (1984, Нови Сад) дипломске и мастер студије сликарства завршио је 2012. године на Академији уметности у Новом Саду, у класи проф. Јована Ракићића. Стручно усавршавање за рестауратора археолошке керамике завршио је у Музеју Војводине 2014. године. Има музејско звање кустос-сликар и у статусу је самосталног уметника. Од 2017. године члан је УЛУС-а и СУЛУВ-а, а од 2022. године члан је ICOM-а и удружења Ликовни круг на Петроварадинској тврђави. Реализовао је око 20 самосталних и преко 70 колективних изложби у земљи и иностранству. Бави се и скулптуром и мултимедијом. У сликарству је препознатљив по изразито тамним позадинама које „буди“ наративно-комичним сценама и провокативним називима. Кроз своје радове често поставља питања шта доноси будућност и у ком правцу ће отићи неизвесност уметника. На својствен начин тумачи поимање света и модерну поетику живљења. Упућује на прошлост, садашњост, будућност, пријатељство, љубав, на оно што буја, јурњави, помама, бесмислу, ленчарењу, циљаној забави. Најчешће приказује мотив и наглашен симбол човека са продуженим рукама. Широј јавности познат је као аутор неколико уметничких инсталација и скулптура постављених у јавном простору. Један од таквих радова је монумент „Замисли жељу“ — скулптура звезде падалице у Србији, реализована 2024. године на Фрушкој гори. Године 2022. награђен је првом наградом Пролећне изложбе Удружења ликовних уметника Србије.

Dušan Savković alias Dukatti (1984, Novi Sad) Completed his main and master studies in painting at the Academy of Arts in Novi Sad, in the class of Professor Jovan Rakidžić in 2012, and further professional training in archeological ceramics restoration in the Museum of Vojvodina in 2014. His museum vocation is curator-painter and he has the status of a free artist. Member of ULUS and SULUV since 2017 and member of ICOM and Art Circle Association in the Petrovaradin Fortress since 2022. Participated in about 20 solo and more than 70 group exhibitions in the country and abroad. Engaged in sculpture and multimedia. Recognizable in painting for his expressively dark backgrounds, which he "awakens" with narrative-comic scenes and provocative titles. Through his works he often raises questions about what the future brings and the direction of an artist's uncertainty. He interprets the understanding of the world and modern poetics of life in a unique manner. Refers to the past, present, future, friendship, love, to what blossoms, rushes, to frenzy, meaninglessness, laziness, targeted entertainment. He most often presents the motif and emphasized symbol of a man with elongated arms. Known to the wider public as author of several art installations and sculptures exhibited in public spaces. One of such works is the "Make a Wish" monument, a sculpture of a shooting star created in 2024 in Fruška Gora, Serbia. In 2022 he was awarded with first prize at the Association of Fine Artists of Serbia summer exhibition.

НЕНАД СТАНКОВИЋ

NENAD STANKOVIĆ

nenadstankovic65@gmail.com

Ненад Станковић (1965, Маџвански Белотић) први пут се појављује на ликовној сцени 1977. године у Аранђеловцу, на смотри *Мермер и звуци*. Дипломирао је сликарство на Факултету ликовних уметности 1990. године. Члан је УЛУС-а од 1991. године. Члан је и удружења ликовних уметника *ESNAF*. Више пута је излагао у земљи и иностранству на многобројним групним и самосталним изложбама. Осликао је две цркве — у Ноћају код Сремске Митровице и на Ђуровом брду код Пријепоља (са иконостасом).

Добитник је више признања: похвале на Октобарском салону у Шапцу 1982. године и Повеље на Београдском салону у Галерији *Прогрес* 2007. године. Од 2008. године ради као доцент на Академији класичног сликарства у Сремској Каменици. Живи и слика у Београду.

Nenad Stanković (1965, Mačvanski Belotić) First appearance on the artistic stage in Aranđelovac, at the "Marble and Sounds" review in 1977. Graduated painting from the Faculty of Fine Arts in 1990. Member of ULUS since 1991. Member of the ESNAF association of fine artists. Exhibited at numerous group and solo exhibitions in the country and abroad. Painted two churches: Noćaj near Sremska Mitrovica and Đuro's Hill near Prijepolje (with the iconostasis).

Awarded several times: complimented at the October Salon in Šabac in 1982, Diploma at the Belgrade Salon in the "Progres" Gallery in 2007. Lecturer at the Academy of Classical Painting in Sremska Kamenica since 2008. Lives and paints in Belgrade.

Ненад Станковић, **Прва Европа**, акрил, 80x60 cm, 2025.

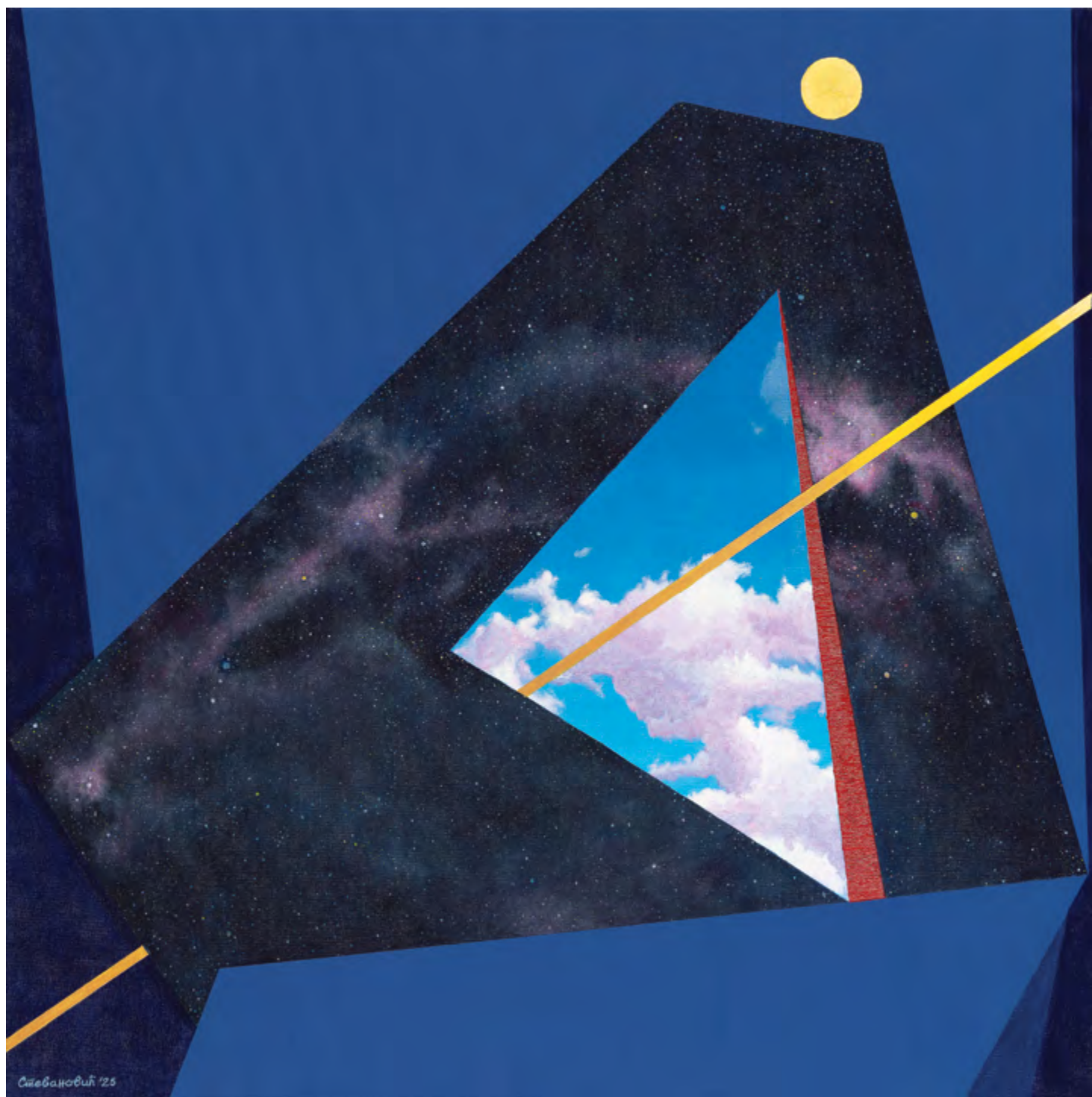
МИРОСЛАВ СТЕВАНОВИЋ

MIROSLAV STEVANOVIĆ

stevanovic69@gmail.com

Мирослав Стевановић (1977, Кладово) дипломирани је академски сликар. Студије је завршио на Факултету примењених уметности у Београду, на одсеку зидног сликарства, где је дипломирао 2007. године. Његово стваралаштво карактерише снажан визуелни идентитет, фокусиран на пејзаже, градске пејзаже и у неким серијама апстрактне форме прожете реалним елементима. Радови сведоче о промишљеном приступу и вештој комбинацији техника, док инспирацију проналази у природи, урбаним окружењима и људским емоцијама. Тренутно живи и ствара у Земуну, где се посвећује даљем истраживању ликовног израза и припреми нових изложби.

Miroslav Stevanović (1977, Kladovo) Academic painter. Completed his studies at the Faculty of Applied Arts in Belgrade, wall painting department, and graduated in 2007. His creative work is characterized by strong visual identity, focused on landscape, city landscape and, in certain series, abstract forms permeated with the realistic. His works testify to a contemplated approach and skillful combination of techniques; he searches for inspiration in nature, urban environments and human emotions. Currently lives and creates in Zemun, dedicated to further research of artistic expression and preparing new exhibitions.

Мирослав Стевановић, **Ратник**, акрил на платну, 80x80 cm, 2025.

ЈАНА СТОЈАКОВИЋ

JANA STOJAKOVIĆ

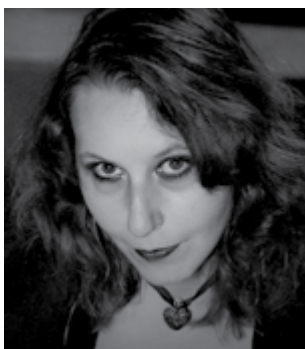
janasifi@gmail.com

Јана Стојаковић (1981, Београд) докторирала је 2024. године под менторством проф. Стефана Тасића на Одсеку за сликарство Факултета ликовних уметности (ФЛУ) у Београду. Мастер из ликовне уметности стекла је 2009. године на Челзи колеџу за уметност и дизајн (Chelsea College of Art & Design) у Лондону, на Универзитету уметности. Диплому постдипломских студија (Postgraduate Diploma in Fine Art) добила је 2008. године на истом колеџу. Дипломирала је сликарство 2006. године у класи проф. Чедомира Васића на ФЛУ у Београду. Исте године завршила је додипломски једногодишњи програм Женских студија у Београду. Чланица је УЛУС-а. Добитница је Grand Prix награде на Тиватском ликовном салону Пеан-Синдик у ЈУ Музеју Галерије Тиват 2024. године. Као студенткиња била је добитница стипендије Владе Фонда за младе таленте Републике Србије 2006. и стипендије Министарства за едукацију и спорт 2005. године. Излагала је на 17 самосталних изложби у земљи и на 50 групних изложби у земљи и иностранству (Јужна Кореја, Шпанија, Италија, Грчка, Немачка, Велика Британија, Црна Гора, Хрватска, Словенија и Северна Македонија), међу којима су World Art Expo у Сеулу, Јужна Кореја (2024) и *Best Regards from The Blind Spot* са Марином Абрамовић у Виторији, Шпанија (2008). Била је кустоскиња три изложбе у Београду. У свом раду бави се темом постхуманизма и креира митско-научно-фантастичне наративе кроз алтернативне светове.

Jana Stojaković (1981, Belgrade) gained her PhD degree under the mentorship of Professor Stefan Tasić at the Faculty of Fine Arts (FLU) Department of Painting in Belgrade in 2024, her master's degree in fine arts at the Chelsea College for Art and Design in London, University of Arts in 2009, and the Postgraduate Diploma in Fine Arts at the same college in 2008. She graduated painting in the class of Professor Čedomir Vasić in 2006, at the Faculty of Fine Arts in Belgrade. The same year, she completed a one-year postgraduate program of Female Studies in Belgrade. She is a member of ULUS, winner of the Grand Prix award at the Pean-Sindik Tivat art salon in the Tivat Museum Gallery in 2024. As a student, she won the Republic of Serbia Government Young Talents Fund Scholarship in 2006, and Ministry of Education and Sports Scholarship in 2005. She exhibited in 17 solo exhibitions in the country and 50 group exhibitions in the country and abroad (South Korea, Spain, Italy, Greece, Germany, Great Britain, Montenegro, Croatia, Slovenia and Northern Macedonia), including World Art Expo in Seoul, South Korea in 2024 and *Best Regards from The Blind Spot* with Marina Abramović in Vitoria, Spain in 2008. She was the curator for three exhibitions in Belgrade. In her work, Jana deals with the subject of posthumanism and tells mythical-scientific-fantastic stories by creating alternative worlds.

Јана Стојаковић, *Рекапитулација*, уље на платну, 100x70 cm, 2022.

ТЕОДОРА СТОЈАНОВИЋ

TEODORA STOJANOVIĆ

emailbusiness1231@gmail.com

Теодора Стојановић (1981, Београд) дипломирала је на Академији лепих уметности у Београду, у класи професора Душана Оташевића, а завршила је специјалистичке студије у класи професора Владимира Величковића. Магистарске студије филозофије завршила је на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Освојила је бројне награде и признања из области сликарства на такмичењима у Италији, Шпанији, Америци, Тајвану, Јужној Кореји, Аустралији, Србији. Остварила је више самосталних изложби и учествовала на преко 100 групних изложби у земљи и иностранству. Члан је УЛУС-а, УЛУПУДС-а, ИЦАФ-а.

Teodora Stojanović (1981, Belgrade) graduated from the Academy of Fine Arts in Belgrade in the class of professor Dušan Otašević, and specialist studies in the class of professor Vladimir Veličković. Post graduate studies of Philosophy completed at the Faculty of Philosophy of the University of Belgrade. She was awarded many times with prizes and recognitions at the competitions in the field of painting in Italy, Spain, America, Taiwan, South Korea, Australia, Serbia. She has had many individual exhibitions and participated in over 100 collective exhibitions in the country and abroad. She is a member of ULUS, ULUPUDUS and ICAF.

Теодора Стојановић, **Филозоф**, комбинована техника, 100x80cm, 2025.

ПРЕДРАГ ТОДОРОВИЋ

PREDRAG TODOROVIĆ

predrag.pedja.todorovic@gmail.com

Предраг Тодоровић (1967, Београд) дипломирао је 1991. године сликарство на Факултету ликовних уметности у Београду, где је и магистрирао 1994. године, на Одсеку за зидно сликарство – мозаик. Члан је УЛУС-а од 1993. године, од када има статус самосталног уметника. Од 2012. године члан је УЛУПУС-а. 2012. Оснивач је и члан ликовне групе РАСАРТ од 2010. године, а члан је и ликовне групе МИСТИ од 2021. године. Његова дела налазе се у многим музејима (у Београду, Зајечару, Пожаревцу, Рашки, Тополи, Новом Саду, Острогу). У периоду 1991–2021. године излагао је на 36. самосталних изложби и преко 180 колективних изложби у земљи и иностранству. Добитник је више награда, а посебно се истиче признање Златна значка за допринос у култури Републике Србије 2012. године. Ликовно се изражава у мозаику, сликарству, акварелу, керамици, илустрацији.

Predrag Todorović (1967, Belgrade) graduated in 1991 at the Faculty of Fine Arts in Belgrade where he completed his post graduate studies in 1994, at the Department of Wall Painting - mosaic. He has been a member of ULUS since 1993 and since then he has the status of freelance artist. He has been a member of ULUPUS since 2012. He is the founder and member of art group RASART since 2010 and he has been a member of art group MISTI since 2021. His works are in numerous museums (in Belgrade, Zajecar, Pozarevac, Raska, Topola, Novi Sad, Ostrog). In the period from 1991 to 2021 he exhibited at 36 individual exhibitions and over 180 collective ones in the country and abroad. He got several awards, and a special value is the recognition of the Golden badge for Cultural Contribution of the Republic of Serbia 2012. His artistic expressions are through mosaic, painting, water color, ceramics and illustration.

Предраг Тодоровић, **Златосјај**, уље на платну, 80x60 cm, 2024.

МИЛЕНКО ТРБОВИЋ

MILENKO TRBOVIĆ

misatbgd@gmail.com

Миленко Трбовић (1950, Београд) је савремени реалистички сликар. Завршио је конзервацију и рестаурацију на Универзитету у Београду 1986. године. Након завршених студија, усавршава технике и технологије старих мајстора током студијског путовања по северној Италији, Тоскани и Лацију. Конзерваторска пракса обухвата конзервацију и рестаурацију слика, предмета примењене уметности, намештаја и музичких инструмената за приватне колекције и галерије. Паралелно са конзерваторском праксом, слика дела малог формата која на специфичан начин одају почаст старим мајсторима.

Као сликар-конзерватор, образован на традицији италијанске ренесансе, преузима начин, палету и стил тих сликара у интерпретацији тема и наратива који га инспиришу. Његов препознатљив лични стил одише радошћу и миром и изражава живахан дух и атмосферу медитеранске културе. Живописни медитерански градићи оживљени су контрастним и хармоничним бојама, прецизним композицијама на које утичу и студије математике.

Члан је сликарско-графичке секције УЛУПУДС-а и учествовао је на бројним групним изложбама те секције у различитим градовима Србије. Живи и ради у Београду.

Milenko Trbović (1950, Belgrade) is a contemporary realist painter. He graduated from the University of Belgrade, conservation and restoration, in 1986. After completing his studies, he further learned the techniques and technologies of old masters during his field trips in northern Italy, Tuscany and Lacio. The conservation practice includes conversing and restoring paintings, works of applied art, furniture and musical instruments for private collections and galleries.

Together with the conservation practice, he painted small format works, honoring old masters in a specific manner. Naturally, since the painter is also a conservator and educated in the tradition of Italian renaissance, he took over the manner, palette and style of those painters in the interpretation of subjects and narratives inspiring him. His recognizable personal style breathes with joy and peace and expresses a vibrant spirit and atmosphere of the Mediterranean culture. Picturesque Mediterranean towns are brought to life in contrasting and harmonious colors, precise compositions influenced by studying mathematics.

He is member of the painting and graphic section of ULUPUDS and participated in numerous group exhibitions of the section in various places in Serbia. He lives and works in Belgrade.

Миленко Трбовић , *Equus ekvilibrist in stilo veneto*, уље на платну, 60x98 cm, 2025.

ГОРАН ЋЕТКОВИЋ

GORAN ĆETKOVIĆ

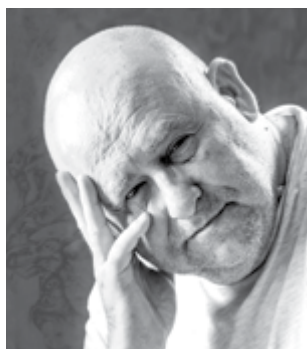
gorancetkovic26@gmail.com

Горан Ћетковић (1975, Колашин) дипломирао је 2000. године на Факултету ликовне умјетности на Цетињу, на одсјеку Сликаство, у класи професора Николе Гвозденовића. До сада је имао 35 самосталних изложби у земљи и иностранству, а учесник је великог броја групних изложби, као и значајних ликовних салона. Добитник је више награда, од којих су значајније награда ФЛУ Цетиње, као и награда за сликарство Удружења ликовних умјетника Црне Горе. Бави се искључиво сликарством, као и цртежом. При свом раду користи традиционалне материјале. Његови радови се налазе у бројним приватним колекцијама, галеријама и музејима. Члан је УЛУЦГ (Удружења ликовних умјетника Црне Горе). Живи и ради у Бару.

Goran Ćetković (1975, Kolašin) graduated in 2000 from the Faculty of Fine Arts in Cetinje, Department of Painting, in the class of professor Nikola Gvozdenovic. He had 35 individual exhibitions in the country and abroad and participated in numerous collective exhibitions as well as important art salons. He got several awards out of which more significant ones are award of the Faculty of Fine Arts in Cetinje and award for painting of Association of Painters of Montenegro. He deals exclusively with painting and drawing. He uses traditional materials in his works. His works are in numerous private collections, galleries and museums. He is a member of ULUCG (Association of Painters of Montenegro). He lives and works in Bar.

Горан Ђетковић, *Пролазност*, уље на платну, 100x70 cm, 2024.

ДЕЈАН В. УЛАРЦИЋ

DEJAN V. ULARDŽIĆ

dejan.v.ulardzic@gmail.com

Дејан В. Уларцић (1956, Шабац) члан је УЛУС-а од 1983. године. Приредио је 32 самосталне изложбе, а учествовао је и на многим колективним изложбама. О стваралаштву Дејана Уларцића објављене су бројне публикације, три монографије, а снимљен је и један филм. Добитник је 10 награда за сликарство, као што су: награда на последњем Југословенском IV бијеналу фантастике У светлости Милене и прва награда на III Међународном бијеналу уметности минијатуре. Његова дела се налазе у многим приватним колекцијама, као и у музејима у земљи и иностранству. Живи и ствара у Шапцу.

Dejan V. Ulardžić (1956, Šabac) has been a member of ULUS since 1983. He had 32 solo exhibitions and participated in many collective ones. Numerous publications, three monographs and one film was dedicated to the creative work of Dejan Ulardžić. He was awarded with 10 prizes for painting, including the prize at the last Yugoslav IV Biennale of Fantastic Art - In the Light of Milena and first prize at III International Biennale of Miniature Art. His works are kept in many private collections, as well as museums in the country and abroad. He lives and works in Šabac.

Дејан В. Уларџић, **Архива Лицемерје**, уље на плочи, 60x70 cm, 2025.

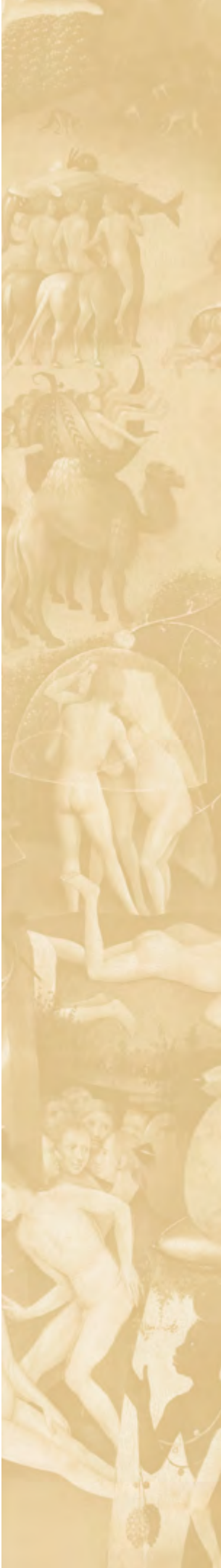

ПРИЈАТЕЉИ БИЈЕНАЛА

FRIENDS OF THE BIENNALE

ПОКРОВИТЕЉИ БИЈЕНАЛА

PATRONS OF THE BIENNALE

МОДЕРНА ГАЛЕРИЈА · ВАЉЕВО

ГЕНЕРАЛНИ СПОНЗОР БИЈЕНАЛА
GENERAL SPONSOR OF BIENNALE

**КАД
ПОМИСЛИШ
НА ДОМ**

САВРЕМЕН КОНЦЕПТ СТАНОВАЊА

628
СТАНОВА
14
ПОСЛОВНИХ
ПРОСТОРА

СОКОЛИС
Више од дома

www.sokolis.rs

sokoliskg@gmail.com

060 3 340 340

ЗЛАТНИ СПОНЗОРИ БИЈЕНАЛА

GOLDEN SPONSORS OF THE BIENNALE

*Ваш
парџнер
за сигурну
будућносџ*

ГРАДИНГ

ГРАДИНГ д.о.о.

Јурија Гагарина 76Б/64
11073 Нови Београд
+ 381 11 266 33 99
bgoffice@grading.rs

www.grading.rs

 /grading.rs

36
godina

Atanasija Pulje 22,
11080 Zemun, Serbia
Tel. +381 11 307 50 55

birograf.rs
office@birograf.rs

ПРИЈАТЕЉИ БИЈЕНАЛА

FRIENDS OF THE BIENNALE

VINARIJA 100 ŽENA

Advokatska kancelarija
SUBAŠIĆ

serbianguide.ru

Vinogradi & Vinarija
MILETIĆ
Oparić - Levač

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75(497.11)"20"(083.824)
75.071.1(497.11)"19/20":929

БИЈЕНАЛЕ фантастике (2025 ; Београд, Ваљево)

Бијенале фантастике 2025 = Biennale of Fantasy Art 2025 : Коларчева
Задужбина, 13. септембар - 12. октобар 2025., Београд [и] Модерна галерија
Ваљево, 06. децембар 2025 - 31. јануар 2026., Ваљево / [превод Сандра Гагић]
; [фотографије Фото студио Влада Поповић]. - Београд : Фондација
Михајловић - Феникс, 2025 ([Београд] : BiroGraf). - 95 стр. : илустр. ; 30 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Слике уметника. - Тираж 500. - Стр. 8:
Фондација Михајловић Феникс: покровитељ Бијенала фантастике 2021. / Мирослав
и Мијат Михајловић. - Стр. 10-12: Пророчанска интуиција / Ђорђе Кадијевић.
- Садржи биографске белешке о члановима жирија и заступљеним уметницима.

ISBN 978-86-903702-4-5

а) Сликаство - Србија - 21в - Изложбени каталози б) Сликари - Србија - 20в-21в -
Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 174235913

ФОНДАЦИЈА
МИХАЈЛОВИЋ
ФЕНИКС

www.bijenalefantastike.rs